

เจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

ประทุมพร คำวัน

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ประทุมพร คำวัน ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

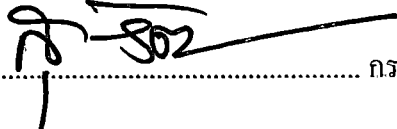

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ เจตนจำลอง)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ เจตนจำลอง)

..... กรรมการ

(ดร. สุชาดา รัตนวานิชย์พันธ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิรากรณ์ อินทราไธย)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญรอด บุญเกิด)

วันที่.....10.....เดือน.....(สิงหาคม).....พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตน์จำลอง ซึ่งกรุณาให้คำปรึกษาและสละเวลาแนะนำแนวทางการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย ด้วยความเอาใจใส่เสมอมา และขอกราบขอบพระคุณ ดร. สุชาดา รัตนวณิชช์พันธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิราภรณ์ อินทราไสย ที่กรุณาสละเวลาเป็นกรรมการสอบงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ ไชยสุริยา ดร.ดวงกมล วงษ์ศรีหัทส และอาจารย์วันเพ็ญ สงวนสุข ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา เพื่อนร่วมรุ่นที่รักทุก ๆ ท่าน โดยเฉพาะ คุณสุนันทา บุญสูง คุณเอื้อใจ ชื่อดอง คุณจริยาวรรณ เพชรทอง คุณพรทิพย์ ชัยวรวิบูล คุณพรศิริ ศรีวงศ์ คุณปริญญา ทองประภา และคุณปีพมา สัมพันธ์มิตร ผู้แต่งหนังสือ และเจ้าของวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ได้ปรากฏชื่ออยู่ในงานนิพนธ์ฉบับนี้ และท่านอื่น ๆ ที่มีได้เอื้อนามในที่นี้ ซึ่งได้ช่วยสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์จากงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูทเวทิตาแด่บิดา มารดา บุรพจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และสามารถประสบความสำเร็จได้ทุกวันนี้

ประทุมพร คำวัน

52920414: สาขาวิชา: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

คำสำคัญ: เจตคติ/ การพูดสื่อสาร-ภาษาอังกฤษ/ ความต้องการ

ประทุมพร คำวัน: เจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี (ATTITUDES AND NEEDS FOR DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING ABILITIES AMONG MATTHAYOMSUKSA 6 STUDENTS IN SI MAHA PHOT DISTRICT, PRACHIN BURI PROVINCE). อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: สมบูรณ์ เจตน์จำลอง, Ph.D. 100 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี ประชากรในการวิจัย จำนวน 308 คน จำแนกเป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง 180 คน โรงเรียนศรีมหาโพธิ์ 98 คน และโรงเรียนกรอกสมบูรณ์วิทยาคม 30 คน ซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูดในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์นักเรียน และแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี (3.53) โดยนักเรียนเห็นว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาระดับที่สูงขึ้น (4.39) การประกอบอาชีพในอนาคต (4.31) และทำให้นักเรียนเป็นคนกล้าแสดงออก (3.79) ตามลำดับ
2. นักเรียนมีความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับ มาก (3.84) สิ่งที่นักเรียนต้องการพัฒนามากที่สุด คือ การพูดแสดงความรู้สึก รัก เกลียด กังวล ประทับใจ ดีใจ เสียใจ การทักทาย กล่าวอำลา ขอบคุณ ขอโทษ ตำนินิ และชมเชย (3.93)

52920414: MAJOR: ENGLISH FOR COMMUNICATION

KEYWORDS: ATTITUDES/ COMMUNICATIVE ENGLISH-SPEAKING ABILITIES/
NEEDS

PRATOOMPORN KAMWAN: ATTITUDES AND NEEDS FOR DEVELOPMENT
OF COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING ABILITIES AMONG MATTHAYOMSUKSA
6 STUDENTS IN SI MAHA PHOT DISTRICT, PRACHIN BURI PROVINCE. ADVISORY
COMMITTEE: SOMBOON CHETCHUMLONG, Ph.D. 100 P. 2016.

The study aimed to survey the attitudes and needs for development of communicative English speaking abilities among Matthayomsuksa 6 students in Si Maha Phot district, Prachin Buri province. The population of the study consisted of 308 Matthayomsuksa 6 students: 180 from Matthayom Watmai Krongtong School, 98 from Si Maha Phot School, and 30 from Kroksomboonwittayakom School. They studied listening and speaking English in the first semester of the 2012 academic year. Information was obtained from student questionnaires and interviews with a small group of students and teachers. The collected data were statistically analyzed through percentages, mean scores and standard deviations.

The study findings revealed as follows:

1. The students' attitude toward communicative English speaking abilities was at a good level (3.53). The students thought that communicative English speaking abilities were useful for higher education level (4.39), the benefits of communicative English speaking abilities related to their future work (4.31), and communicative English speaking abilities associated with their confidence (3.79).

2. The students highly needed to improve speaking English in daily life (3.84), especially when indicating love, hate, anxiety, impressions, regret, greetings, saying goodbye, thanks, apologies, and compliments (3.93).

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
คำถามการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	6
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	7
เจตคติเกี่ยวกับการพูด	8
ความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	13
แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
การวิเคราะห์ข้อมูล	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	30
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	31
ตอนที่ 2 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	36
ตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน	42
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	47
5 สรุปและอภิปรายผล	51
สรุปผลการวิจัย	51
อภิปรายผล	53
ข้อจำกัดในการวิจัย	58
ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	65
ภาคผนวก ก	66
ภาคผนวก ข	75
ภาคผนวก ค	78
ภาคผนวก ง	82
ภาคผนวก จ	86
ภาคผนวก ฉ	93
ภาคผนวก ช	95
ภาคผนวก ซ	98
ประวัติย่อของผู้วิจัย	100

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4-1 เจตคติของนักเรียนต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	37
4-2 ความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน	42
4-3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับเจตคติและความต้องการ	47

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 องค์ประกอบของเจตคติ.....	10
1-2 ลำดับความต้องการ 5 ชั้นของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์.....	13
4-1 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามเพศ.....	31
4-2 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามโรงเรียน	32
4-3 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามสายการเรียน.....	33
4-4 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามระดับชั้นที่นักเรียนเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	34
4-5 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	35
4-6 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด.....	36

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารของผู้ใช้ภาษาซึ่งมาจากประเทศที่แตกต่างกัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารแล้ว ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญทางด้านการศึกษา การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ การจะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า จำเป็นต้องพัฒนาประชากรให้มีศักยภาพด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงได้กำหนดโครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ (พันธณีชัย วิหคโต, 2546, หน้า 25) ซึ่งหมายถึงผู้เรียนควรมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ตามที่เกณฑ์กำหนดหลังจากเรียนจบการศึกษาในระดับต่าง ๆ

ทักษะการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่อยู่ในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) คนส่วนใหญ่ถือว่าทักษะพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากทักษะดังกล่าวเป็นการแสดงออกถึงความสำเร็จในการเรียนภาษา (Nunan, 2002, p. 31) ดังจะเห็นได้จากนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้พูดต้องมีความสามารถในการใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อพูดสื่อสารให้ได้ใจความที่เข้าใจตรงกัน มีงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนและรายงานผลทางการศึกษาหลายฉบับระบุว่าเด็กไทยใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย แต่ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ เนื่องจากผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารได้ถูกต้อง (Khamkien, 2010, pp. 184-190) มีนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาหาสาเหตุที่ทำให้ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในระดับต่ำ เช่น นางสมร พงษ์พานิช (2551) ได้ศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา พบว่า ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในที่ชุมชนของนิสิต คือการขาดความมั่นใจในตนเอง ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษคือ การขาดเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ

อย่างเป็นทางการ จากผลการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่านิสิตที่ชอบและไม่ชอบการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการมีจำนวนร้อยละ 50 เท่ากัน เจตคติเป็นผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ การเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ดังนั้นในการเรียนการสอน ผู้สอนจึงเป็นผู้มีส่วนสำคัญในความสำเร็จ และความล้มเหลวในการใช้ภาษาของผู้เรียน ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนเป็นลำดับแรก โดยให้ความสำคัญด้านความรู้สึกของผู้เรียน (Attitudes) ด้านความต้องการจำเป็น (Needs) และด้านความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อช่วยปรับเจตคติควบคู่ไปกับการเรียนการสอน นอกจากนี้ สุณี แสงทอง (2552) ได้จัดกิจกรรม “One Minute Speaking” โดยรับสมัครนักเรียนที่สมัครใจทำกิจกรรมพูดหน้าเสาธงวันละ 1 นาที พบว่ามีนักเรียนสมัครร่วมกิจกรรมเพียง 30 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 112 คน คิดเป็นร้อยละ 26.79 ผู้วิจัยสอบถามหาสาเหตุว่าเหตุใดจึงมีผู้สมัครร่วมกิจกรรมน้อย พบว่านักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษยากและน่าเบื่อ และนักเรียนไม่ชอบภาษาอังกฤษ ซึ่งสาเหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบและไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษมาจากนักเรียนมีเจตคติในทางลบต่อภาษาอังกฤษ เมื่อมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษก็รู้สึกเบื่อหน่ายและไม่ต้องการร่วมกิจกรรม

ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเจตคติมีบทบาทสำคัญเพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อภาษาที่สอง ดังที่ Klein (1990, pp. 37-38) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สอง จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี ซึ่งไม่ต่างจาก Choy and Troudi (2006, pp. 120-130) ที่มีความคิดไปในทางเดียวกันกับ Klein ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติและแนวคิดเป็นสิ่งสำคัญที่นำไปสู่กระบวนการเรียนรู้และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ผู้เรียนเห็นประโยชน์ว่าการเรียนรู้คืออะไร นั่นหมายถึง เจตคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดีของนักเรียน จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น ด้าน Thongsri (2006) ได้กล่าวถึง ปฏิกริยาของนักเรียนที่มีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษว่า นักเรียนจะแสดงออกทางบุคลิกลักษณะ เช่น การไม่กล้าพูด สนทนา ภาษาอังกฤษเพราะกลัวพูดผิด นิ่งเฉย ไม่ตอบสนองต่อการเรียนรู้ ในที่สุดความสามารถทางภาษาอังกฤษจะต่ำลง ในการจัดการเรียนการสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ สิ่งที่สำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีการพัฒนาขึ้นจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์และสำรวจความต้องการของผู้เรียน Hutchinson and Water (1994) กล่าวว่า การสำรวจความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้ทราบสิ่งที่ผู้เรียนขาดหรือสิ่งที่ผู้เรียนยังไม่รู้ และทราบสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ตรงเป้าหมายและตรงความต้องการของผู้เรียน

สำหรับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ยังคงประสบปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ดังจะเห็นได้จาก รายงานการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 และรายงานการประชุมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มโรงเรียนช่วงชั้นที่ 4 ของสมาคมครูและบุคลากรทางการศึกษา อำเภอศรีมหาโพธิ (2554, หน้า 2) ซึ่งรายงานคะแนนผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) และคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับจังหวัดของชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อปีการศึกษา 2554 ระบุว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนความสามารถ ในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.79 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษา ภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างไรก็ตามก่อนจะพัฒนาความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ จำเป็นต้องมีการสำรวจเจตคติของผู้เรียนก่อนเพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนมีเจตคติอย่างไรต่อการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษและมีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถหรือไม่ ดังที่ นันทา สุรักษา(2544, หน้า 161) กล่าวว่า เจตคติเป็นแนวโน้มหรือความพร้อมที่จะสนองตอบต่อบุคคล วัตถุ สถานการณ์ แวดล้อม หรือสิ่งเร้าซึ่งอาจมีทิศทางทั้งทางบวกและลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดก็จะมี พฤติกรรมที่จะเผชิญสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติในทางลบก็จะหลีกเลี่ยง เหตุที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาเจตคติและ ความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการพูดสื่อสารภาษา ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่เรียนภาษา ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6) สาเหตุที่ผู้วิจัย เลือกรับศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากเป็นระดับชั้นสุดท้ายของชั้นมัธยมศึกษาซึ่ง สามารถเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของผู้เรียนว่าเป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษาหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ที่มีต่อการเรียนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

คำถามการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี มีเจตคติต่อการเรียนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างไร
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในเรื่องใด และระดับใด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ที่มีต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งจะนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูดให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเผยแพร่ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน มุ่งศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ที่มีต่อการเรียนการสอนพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และศึกษาความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 308 คน ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษฟัง-พูดในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ประกอบไปด้วย นักเรียนจากโรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง โรงเรียนศรีมหาโพธิ และโรงเรียนกรอกสมบูรณวิฑฒคาม
3. ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล ช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2555 - ถึงเดือนสิงหาคม 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

เจตคติ หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด ซึ่งมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ เจตคติเชิงบวกจะแสดงออกในลักษณะที่ดี เช่น เห็นด้วย ฟังพอใจ ต้องการมีส่วนร่วม ต้องการพัฒนา ส่วนเจตคติเชิงลบจะแสดงออกในลักษณะที่ตรงข้ามกับเจตคติเชิงบวก คือ ไม่เห็นด้วย ไม่ฟังพอใจ ไม่ต้องการมีส่วนร่วม และไม่ต้องการพัฒนา (สุชา จันทน์เอม, 2541, หน้า 242)

ระดับเจตคติ หมายถึง ระดับปริมาณความมากน้อยของความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถามต่อข้อคำถามต่างๆ เช่น ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อข้อคำถามแสดงว่ามีระดับเจตคติที่ดีมาก ถ้าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งแสดงว่ามีระดับเจตคติที่ไม่ดีอย่างมาก

ระดับเจตคติปานกลาง หมายถึง มีเจตคติเป็นกลาง ไม่ได้แสดงเจตคติทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งผู้ที่ลงความคิดเห็นแบบนี้แสดงว่าไม่ต้องการแสดงความคิดเห็นไปในทางใดทางหนึ่ง

ข้อความเชิงนิเสธ หมายถึง ข้อคำถามที่มีผลเชิงลบต่อระดับเจตคติ ผลที่ได้จากการหาค่าคะแนนข้อคำถามเชิงนิเสธจะเป็นคะแนนตรงกันข้ามกับข้อความเชิงบวก เช่น เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนนคำตอบ 5 4 3 2 1 ถ้าเป็นข้อคำถามเชิงนิเสธจะให้คะแนนกลับกัน คือ 1 2 3 4 5 ตามลำดับ

ระดับความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ความประสงค์ของนักเรียนที่ต้องการปรับปรุงการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในหัวข้อต่าง ๆ ให้ดีขึ้น อยู่ในระดับความสามารถทางการพูดที่นักเรียนพึงพอใจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. เจตคติเกี่ยวกับการพูด
 - 3.1 ความหมายและลักษณะของเจตคติ
 - 3.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 3.3 การวัดเจตคติ
4. ความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
5. แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร

การพูด หมายถึง การสนทนา ซักถาม ได้ตอบกับคู่สนทนา การพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การพูดภาษาต่างประเทศให้ได้ดีภายในเวลารวดเร็ว นั้น ผู้เรียนต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมของเจ้าของภาษา มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ เช่น

Paulston and Bruder (1976, p. 55) ได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารว่าเป็นความสามารถในการสื่อสารของผู้พูดที่สามารถสื่อความหมายด้วยภาษาเป้าหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Luoma (2004, p. 27) ที่กล่าวว่า เป็นกระบวนการสื่อความหมายเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจข้อมูลระหว่างสองฝ่าย โดยมีระบบเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และหน่วยคำ เป็นองค์ประกอบในการสื่อความหมายนั้น ๆ ในมุมมองของ Littlewood (1995, pp. 3-5) การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งนี้ผู้พูดควรมีความสามารถในการคาดคะเนความรู้และความรู้สึกของผู้ฟังที่มีต่อผู้พูด เพื่อจะเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษานั้น Scott (1981, p. 70) ผู้ซึ่งมีแนวคิดในการทำงานของตัวเองกันได้กล่าวว่า เป็นปฏิกริยาโต้ตอบกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งคู่สนทนาต้องมีความสามารถในการตีความในสิ่งที่ฟัง เพื่อจะโต้ตอบด้วยภาษาที่จะทำให้เกิดประโยชน์และแสดงถึงความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์นั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 167) ที่อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของผู้พูดให้ผู้ฟังได้เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นเพราะผู้ที่พูดได้ ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ รวมถึงสามารถช่วยทำให้การอ่าน และการเขียนง่ายขึ้นด้วย

สรุปได้ว่า การพูดเป็นกระบวนการสื่อความหมายที่ทำให้ผู้พูดและผู้ฟังเกิดความเข้าใจที่ตรงกันในข้อมูลหรือจุดประสงค์ของการพูด อย่างไรก็ตามนักเรียนไทยยังคงประสบปัญหาพูดสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ได้ แม้จะเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ซึ่งปัญหาดังกล่าวนั้นควรเริ่มต้นด้วยการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและแก้ไขปัจจัยที่ทำให้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษบกพร่อง เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีวัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ มีนักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

Brown (1994, p. 104) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่สำคัญในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษว่า ผู้เรียนต้องมีความพร้อมที่จะแสดงออก กล่าวพูด กล่าวแสดงความคิดเห็น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2540, หน้า 124-128) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทการเรียนรู้อังกฤษว่ามีความซับซ้อน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านตัวครู ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน และด้านผู้เรียน ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านตัวครู ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนซึ่งควรมีลักษณะมีความรู้ในวิชาที่สอน มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และมีกลวิธีในการกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

2. ปัจจัยด้านการสอน ประกอบด้วย เป้าหมายของการสอน ซึ่งควรเน้นการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง ควรเลือกสื่อแบบเรียนที่เน้นกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร การฝึกหัดการพูดภาษาอังกฤษควรเกิดจากความเต็มใจและเห็นประโยชน์ของการฝึกหัดที่จะเกิดกับตัวผู้เรียนเอง Krashen (1982) ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ โดยให้จัดการเรียนรู้แบบตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาแรก และเน้นความสามารถในการพูดสื่อสาร คล้ายคลึงกับ Johnson & Morrow (1981, pp. 60-61) ซึ่งสนับสนุนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนชีวิตประจำวันมากที่สุด เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริง และควรฝึกให้ผู้เรียนเคยชินกับการใช้ภาษาโดยไม่กลัวผิด

เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามสถานการณ์มากกว่าความถูกต้องของรูปแบบภาษา และ Larsen (2000, pp. 128-132) ส่งเสริมการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาพูดเพื่อสื่อสารกันให้มากที่สุด ด้วยภาษาตามต้องการ สำหรับข้อผิดพลาดของผู้เรียนที่เกิดขึ้นระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน ควรแก้ไขเฉพาะส่วนที่จะสร้างความเข้าใจผิดหรือความสับสนในการสื่อสารเท่านั้น ไม่ควรแก้ไขทุกครั้ง เพราะผู้เรียนอาจเกิดความไม่มั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมได้

3. ปัจจัยด้านผู้เรียน ผู้เรียนภาษาที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

3.1 เป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร หรือมีความสนใจที่จะศึกษาภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารกัน

3.2 เป็นผู้ที่มีความตั้งใจจะฝึกฝนภาษาเพื่อสื่อความหมายให้ได้

3.3 เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาโอกาสในการพบปะกับเจ้าของภาษา เพื่อฝึกฝนการพูด หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมที่เปิดโอกาสให้มีการฝึกพูดภาษา

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษประกอบด้วย ปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ ปัจจัยด้านตัวครู ปัจจัยด้านการสอน และปัจจัยด้านผู้เรียน ซึ่งผู้สอนควรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเป็นอย่างดี การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนควรเน้นการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ผู้เรียนควรกระตือรือร้นที่จะฝึกพูดสื่อสารภายในห้องเรียนและหาโอกาสฝึกฝนการพูดด้วยตนเองภายนอกห้องเรียน ทั้งนี้การฝึกหัดต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ มิใช่การบังคับ การมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่ฝึกหัดจะทำให้ผู้เรียนสนใจ ใส่ใจในการฝึกหัดและนำมาซึ่งความสำเร็จได้ง่ายขึ้น

เจตคติเกี่ยวกับการพูด

ความหมายของเจตคติ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

Guilford (1959, p. 223) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง อารมณ์ที่ซับซ้อนของบุคคลในการที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม แตกต่างจาก Hergenhahn (1980, p. 189) ที่ให้ความหมายของเจตคติในแง่ของความรู้ว่า เจตคติเป็นความโน้มเอียงที่เกิดจากความรู้เพื่อจะตอบสนองต่อวัตถุหรือสถานการณ์ต่างๆทางใดทางหนึ่ง โดยเฉพาะ ชูชีพ อ่อน โลกสูง (2550, หน้า 69) อธิบายว่า เจตคติเป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างถาวรต่อสิ่งเร้าที่เราารู้จักแล้วมีแนวโน้มให้เรามีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกนั้น สุชา จันทน์เอม (2541, หน้า 242) ได้กล่าวเพิ่มเติมรายละเอียดว่า เจตคติเป็นความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะเป็นไปในทำนองพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ เจตคติมิได้ติดตัวมาแต่กำเนิด

แต่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของบุคคล แนวความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ สุรางค์ ใศวัฒระกุล (2550, หน้า 366) ที่อธิบายความหมายของเจตคติว่า เป็นอรรถาสัยหรือแนวโน้มน้อมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุสิ่งของ หรือความคิด เจตคติอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่เผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติลบ ก็จะหลีกเลี่ยง เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

จากแนวคิดดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า เจตคติ คือ ความ โน้มน้อมเอียงของความรู้สึก ความคิดเห็นของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจมีอารมณ์ หรือความรู้เป็นส่วนประกอบในความรู้สึกและจะมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกนั้นๆ การได้ทราบเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะทำให้สามารถคาดคะเนพฤติกรรมของผู้เรียนอุปสรรค และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในพัฒนาการเรียนรู้ได้

ลักษณะของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 249-250) ได้กล่าวถึง ลักษณะของเจตคติที่สำคัญ ดังนี้

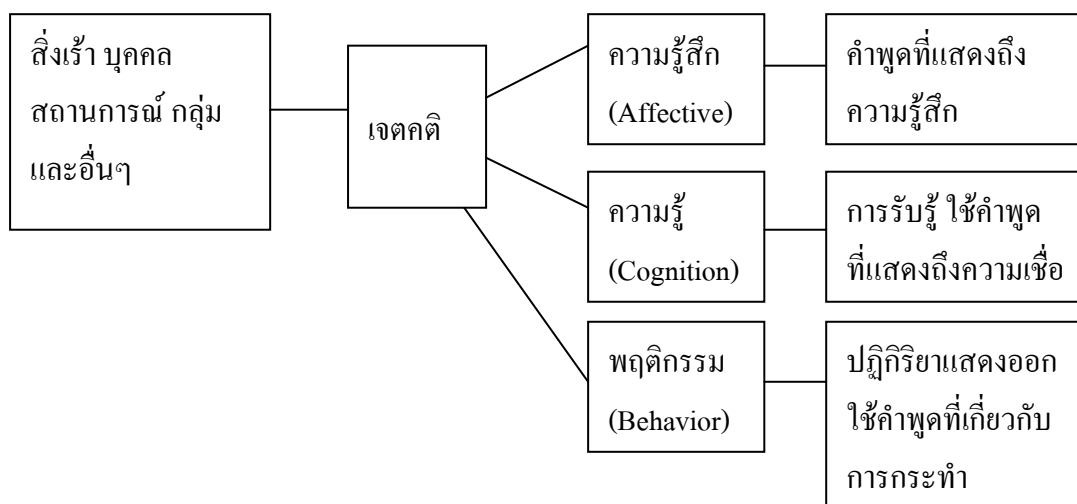
1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัว บุคคล การเลี้ยงดู การเรียนรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ
2. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมพร้อมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนองมีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ และจะเกี่ยวเนื่องกับอารมณ์ด้วย
3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน คือ ทิศทางในทางบวกเป็นความรู้สึก หรือการประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย และเจตคติทางลบ เป็นการประเมินออกมาในทางไม่ดี ไม่พอใจ ไม่พอใจ แต่เจตคติทางลบไม่ได้หมายความว่า ไม่ควรมีเจตคตินั้น
4. เจตคติมีความเข้ม คือ ปริมาณมากน้อย ของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมากก็แสดงว่ามีความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบหรือเกลียดที่สุด ก็แสดงว่ามีความเข้มสูง ไปอีกทางหนึ่ง
5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก
6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและภายนอก พฤติกรรมภายใน เป็นสภาวะทางจิตใจ ซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถจะรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติที่เป็นพฤติกรรมภายนอกจะแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้น

7. เจตคติจะต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น แต่ก็ไม่จำเป็นว่าเป็นเจตคติที่แสดงออก จากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกจะตรงกัน เพราะก่อนแสดงออกบุคคลนั้นต้อง ปรับปรุงให้เหมาะสมกับบรรทัดฐานของสังคมแล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

จากการศึกษาลักษณะของเจตคติ สรุปได้ว่า เป็นลักษณะของความรู้สึก หรือเป็นสิ่งที่ บุคคลยึดมั่นถือมั่น เปลี่ยนแปลงได้ยากโดยเจตคติเกิดจากเรียนรู้ประสบการณ์ในอดีต เจตคติมีทั้ง ทางบวก ทางลบ และมีปริมาณความเข้มของความรู้สึก ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีเจตคติเฉพาะตน

องค์ประกอบของเจตคติ

Triandis (1971, p. 3) ได้เสนอแผนภูมิองค์ประกอบของเจตคติดังนี้

ภาพที่ 1-1 องค์ประกอบของเจตคติ

โดยภาพรวมอาจกล่าวได้ว่าเจตคติเกี่ยวข้องกับความเชื่อ ความรู้สึกและพฤติกรรม เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในทางใดทางหนึ่ง

สุชา จันทน์เฒ (2541, หน้า 242) กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของเจตคติ 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบทางปัญญา (Cognitive component) เป็นความรู้ หรือความเชื่อถือของ บุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากมีความรู้หรือเชื่อว่าสิ่งใดดีก็มักจะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้าม หากมีความรู้อีก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบทางความรู้สึก (Feeling component) เป็นความรู้สึกของบุคคล เช่น หากมีความรู้สึกรัก หรือชอบบุคคลใดหรือสิ่งใด ก็จะทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้น แต่ถ้าหากมีความรู้สึกเกลียดหรือโกรธบุคคลใดหรือสิ่งใด ก็จะทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางพฤติกรรม (Action tendency component) เป็นความโน้มเอียงที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตอบโต้อย่างใดอย่างหนึ่งออกมา พฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นเกิดจากความรู้และความรู้สึกที่มีอยู่เกี่ยวกับวัตถุ เหตุการณ์ หรือบุคคลนั้น ๆ

จากแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของเจตคติ จะเห็นได้ว่า เจตคติมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านปัญญา องค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านพฤติกรรมซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านนี้มีความสัมพันธ์กัน เพราะเมื่อมีความรู้ ความคิด หรือความเชื่อแล้วจะทำให้เกิดความรู้สึก เกิดอารมณ์ จึงส่งผลให้เกิดการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมในที่สุด ดังนั้นในการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านเพื่อสร้างเจตคติเชิงบวกให้แก่ผู้เรียน

การวัดเจตคติ

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2549, หน้า 166) กล่าวว่า เจตคติเป็นพฤติกรรมภายในที่มีลักษณะเป็นนามธรรมซึ่งตัวเราเท่านั้นที่ทราบ การวัดเจตคติโดยตรงทำไม่ได้แต่การศึกษาเจตคติสามารถกระทำได้ เจตคติสามารถวัดได้โดยการสร้างแบบวัดเจตคติเพื่อวัดความรู้สึกต่อสิ่งเร้าในรูปของความชอบหรือไม่ชอบ แบบวัดเจตคติที่นิยมใช้มีอยู่ 4 วิธี คือ

1. Likert scale เป็นวิธีการวัดเจตคติที่รู้จักกันแพร่หลายมากที่สุดวิธีหนึ่ง การวัดเจตคติของ Likert เริ่มด้วยการรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่ต้องการจะศึกษา และให้ความหมายของสิ่งที่ต้องการจะวัดให้แน่นอน ชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด กำหนดคำตอบของแต่ละข้อความให้เลือกตอบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนข้อความเชิงนิเสธ ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนนและลดลงเรื่อย ๆ ไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน วิธีวัดแบบ Likert ถือว่าผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดย่อมมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นมาก ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งใด โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็มีน้อย คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบแบบวัดเจตคติแต่ละคน

2. Thurstone scale วิธีการวัดแบบนี้มีข้อดีตรงที่ไม่มีมาตราตัวเลขติดไว้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเห็น จะมีข้อความแสดงความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบ ครอบคลุมจำนวนมาตราที่กำหนดไว้ เช่น อาจกำหนด 5 มาตรา จำนวนข้ออย่างน้อยที่สุดควรมี 5 ข้อ ถ้ากำหนดมาตราไว้

11 มาตรา จำนวนข้อความที่แสดงความรู้สึกเชิงบวกและเชิงนิเสธอย่างน้อยต้องให้ใช้ได้ 11 ข้อ ระดับสเกลเริ่มจากระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1) ไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง (11) ระดับกลางเป็นความรู้สึกไม่แน่ใจ (6) หรืออีกนัยหนึ่ง ความรู้สึกในเชิงนิเสธระดับ 1-5 ความรู้สึกกลางระดับ 6 และความรู้สึกในทางลบระดับ 7-11

3. Gatemans scale วิธีการวัดนี้เกิดจากแนวคิดการนำข้อบกพร่องของการวัด Thurstone scale และ Likert scale ในเรื่องเกี่ยวกับความหมายของคะแนนและความเป็นมิติเดียวกัน มาแก้ไขข้อบกพร่อง โดยการสร้างสเกลที่มีคุณสมบัติเด่นเพื่อนำมาประเมินและวิเคราะห์มาตราส่วน ดังนั้นวิธีการวัดนี้มีใช้วิธีสร้างและพัฒนาเจตคติแต่เป็นวิธีการประเมินและวิเคราะห์มาตราส่วน

4. วิธีการหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic differential) วิธีการวัดนี้ใช้วัดเจตคติ บุคลิกภาพ ความคิดเห็น ความเชื่อ เป็นการศึกษาความหมายของสิ่งต่างๆตามความคิดเห็นของกลุ่มที่จะศึกษาโดยประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการวัด ผู้ที่คิดค้น คือ Charles E. Osgood วิธีการวัดแบบนี้มีลักษณะคล้ายกับการหาความหมายของมโนทัศน์ ซึ่งอาจจะกำหนดเป็นคำ ข้อความ หรือวลี มาให้ตอบ โดยการประเมินค่าตามความหมายของคำคุณศัพท์ที่ตรงข้ามกันเป็นคู่ มีลำดับของความมากน้อยจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง รวมทั้งหมด 7 อันดับ การตอบผู้ตอบต้องตอบคำถามทุกข้อ โดยแต่ละข้อต้องเลือกระดับที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงมากที่สุด

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการวัดเจตคติแบบ Likert scale มากำหนดเป็นค่าคะแนน 5 ระดับเพื่อวัดเจตคติในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี เนื่องจากสามารถใช้วัดกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากได้อย่างครอบคลุม สะดวก และสิ้นเปลืองงบประมาณน้อยกว่าวิธีอื่น

Likert (1932) ได้เสนอขั้นตอนวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติไว้ดังนี้

1. พิจารณาว่าจะวัดเจตคติของใคร ที่มีต่ออะไรและให้ความหมายของเจตคติและสิ่งที่จะวัดให้แน่นอน

2. ตีความของสิ่งที่วัดให้แน่นอน แล้วสร้างข้อคำถามในแต่ละหัวข้อนั้นๆ โดยให้คลุมเครือหาและข้อความที่จะถามจะต้องเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความรู้สึกหรือความเชื่อของผู้ตอบ โดย Likert (1932) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบสอบถามไว้ดังนี้

2.1 ข้อคำถามควรเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อหรือความตั้งใจ

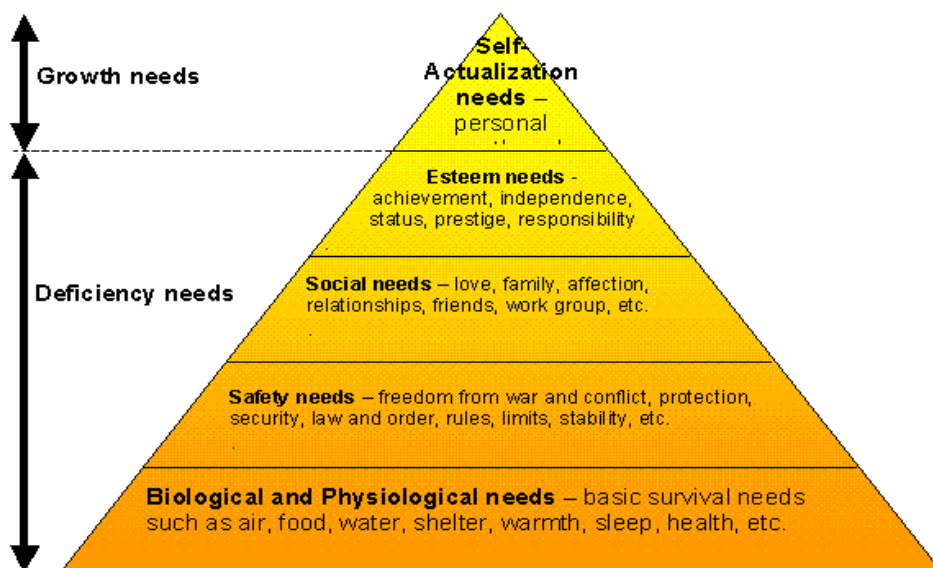
2.2 ข้อความที่ถามจะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นไปในทางบวกและข้อความที่เป็นไปในทางลบ

2.3 ข้อความแต่ละข้อความจะต้องสั้น เข้าใจง่าย และชัดเจน

3. ใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้าย ๆ กันกลุ่มที่เราจะศึกษา
จุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการสนับสนุนข้อความและคัดเลือกข้อความโดยวิธีการวิเคราะห์ข้อความ

ความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ความต้องการ เป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่งของความแตกต่างระหว่างบุคคล
ตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow (McShane & Von Glinow, 2000, p. 597)
ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็นสัญชาตญาณที่ติดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิดมีอยู่ 5 ขั้นตอน เริ่มจาก
ต่ำสุดไปสูงสุด โดยที่มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองตามความต้องการขั้นต่ำสุดจนเป็นที่
พอใจก่อนความต้องการขั้นสูง ความต้องการของมนุษย์แต่ละคนจะแตกต่างกันไป ลำดับขั้นความ
ต้องการของ Maslow มีดังนี้

ภาพที่ 1-2 ลำดับความต้องการ 5 ขั้นของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Biological and physiological needs) เป็นความต้องการเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต เช่น อากาศ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน
3. ความต้องการการยอมรับจากสังคม (Social needs) หมายถึง ความต้องการการยอมรับหรือเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่ม และหมู่คณะ

4. ความต้องการการยกย่องหรือการยอมรับนับถือ (Esteem needs) หมายถึง ความต้องการความเคารพนับถือจากผู้อื่น เช่น ต้องการมีความรู้ ความสามารถ และชื่อเสียง เพื่อให้ได้รับสถานะทางสังคมที่ดี

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของบุคคล ที่พยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างตามความสามารถและศักยภาพของตนเองในทางที่สร้างสรรค์ดีงาม เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow สรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์มี 2 ระดับ คือ ความต้องการในระดับต่ำ (Lower order needs) ประกอบด้วย ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการการยอมรับจากสังคม และความต้องการในระดับสูง (Higher order needs) ประกอบด้วย ความต้องการการยกย่องหรือการยอมรับนับถือ และความต้องการความสำเร็จในชีวิต ความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษนับเป็นความต้องการในระดับสูง คือ ความต้องการการยกย่องหรือยอมรับนับถือจากผู้อื่น ตามลำดับขั้นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่ Maslow ได้จัดไว้

ความต้องการในการเรียนของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชา และหลักสูตร เพราะจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของรายวิชาหรือหลักสูตรนั้น ๆ ใ้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังที่ สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2520, หน้า 138-139) ได้กล่าวถึงความต้องการของผู้เรียนกับการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ความต้องการจะเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมายออกมา เพื่อตอบสนองต่อความต้องการนั้น ดังนั้นสถานศึกษาควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสังคม การสำรวจความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นซึ่งต้องทำเป็นขั้นตอนแรกในการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษา Munby (1978, pp. 34-40) ได้กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนทางภาษาไว้ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษแบบใดที่ผู้เรียนต้องการ
2. ภาษาอังกฤษนั้นนำไปใช้ในสถานการณ์ใด
3. ใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกับใคร
4. ใช้สื่อใดในการสื่อความหมาย
5. ภาษาอื่นใดที่ผู้เรียนต้องการ
6. ภาษาอังกฤษระดับใดที่ผู้เรียนต้องการใช้
7. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารใดที่ผู้เรียนต้องการ
8. ต้องการสื่อสารในด้านใด

ตามแนวคิดของ Berwick (Robinson, 1991, p. 7) ความหมายของความ ต้องการ มี 4 ประการดังนี้ ประการแรก ความต้องการ หมายถึง สิ่ง que ผู้เรียนจะต้องเรียนเพื่อนำไปใช้ได้จริง เมื่อจบหลักสูตร ประการที่สอง คือ สิ่ง que สถาบันหรือสังคมกำหนดว่าผู้เรียนควเรียนอะไรเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในสังคมนั้น ประการที่สาม คือ สิ่งใดที่ผู้เรียนต้องการเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร และประการสุดท้าย คือ สิ่งใดที่ผู้เรียนคิดว่ายังไม่ทราบและไม่สามารถทำได้

Hutchinson and Water (1994, pp. 53-63) แบ่งความต้องการของผู้เรียนว่าประกอบด้วย สิ่งสำคัญ 2 ประการ ดังนี้

1. ความต้องการที่เป็นเป้าหมาย เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ ประกอบไปด้วย
 - 1.1 สิ่ง que จำเป็น คือ สิ่ง que ผู้เรียนต้องเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.2 สิ่ง que ผู้เรียนยังขาดหรือไม่รู้
 - 1.3 สิ่ง que ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้ซึ่งเป็นความต้องการส่วนตัว
2. ความต้องการในการเรียนรู้ คือ การสำรวจเป้าหมายของผู้เรียนจะทำให้ทราบความต้องการในการเรียนรู้ คำถามที่ใช้ในการสำรวจความต้องการประกอบด้วย ผู้เรียนคือใคร ทำไมจึงมาเรียนหลักสูตรนี้ ผู้เรียนต้องการสิ่งใด หลักสูตรนี้จะสอนที่ไหน หลักสูตรนี้เรียนเมื่อใด และเรียนอย่างไร นอกจากนี้ Hutchinson and Water (1994) ได้เพิ่มเติมวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านความต้องการไว้ดังนี้ คือ การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ และการขอคำปรึกษาจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ประเภทของการพูดเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำแนวคิดดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการจัดทำเครื่องมือวิจัย สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

Wilkins (1979) ได้แบ่งการพูดสื่อสารตามจุดประสงค์ของการพูดออกเป็น 6 ประเภท คือ พูดเพื่อการตัดสินใจและประเมิน พูดเพื่อโน้มน้าวหรือชักจูง พูดเพื่อโต้แย้งหรือตอบรับ พูดเพื่อสอบถามหรืออธิบายเหตุผล พูดเพื่อแสดงอารมณ์ส่วนตัว และพูดเพื่อแสดงความสัมพันธ์ทางอารมณ์ระหว่างบุคคล

Dobson (1979, pp. 6-7) ได้แบ่งการพูดสื่อสารตามหน้าที่ของภาษาออกเป็น 7 ข้อ ดังนี้

1. การพูดเพื่อสอบถามและการให้ข้อมูล เน้นการใช้ภาษาเพื่อสอบถาม เพื่อตอบ เพื่อขอร้อง เพื่อประกาศ เพื่อรายงาน เพื่อชักจูง และเพื่อบรรยาย
2. การพูดแสดงกระบวนการ เน้นการใช้ภาษาเพื่อพูดแสดงความเข้าใจ เพื่อพิจารณา เพื่อคาดเดา เพื่อจินตนาการ เพื่อตัดสินใจ เพื่อแสดงเหตุผล และเพื่อเปรียบเทียบ

3. การพูดแสดงความคิดเห็น เน้นการใช้ภาษาเพื่อพูดยืนยัน เพื่อเน้น เพื่อยอมรับ เพื่อคัดค้าน เพื่อปฏิเสธ และเพื่อเสนอแนะ

4. การพูดเพื่อตัดสินใจ เน้นการใช้ภาษาเพื่อพูดตัดสินใจ เพื่อขอร้อง เพื่อยกโทษ เพื่อสรรเสริญ เพื่อกล่าวชม และเพื่อตำหนิ

5. การใช้ภาษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล เน้นการใช้ภาษาเพื่อแนะนำ เพื่อเชื้อเชิญ เพื่อขอ เพื่อบังคับ เพื่อห้าม เพื่อสอน หรือเพื่อตักเตือน

6. การพูดแสดงความรู้สึกรักของบุคคล เช่น ความรัก ความประหลาดใจ ความเจ็บปวด ความกลัว ความกังวล

7. การปฏิบัติสัมพันธ์ในสังคม เช่น การทักทาย การกล่าวลา การโอ้อวด การแสดงความนับถือ การแสดงความสุขภาพ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 6-7) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผู้เรียนต้องมีความสามารถด้านทักษะการพูด พอสรุปได้โดยสังเขป ดังนี้ คือ

1. ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารด้วยภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนาตามระดับของภาษา มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยพูดทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย พูดแสดงความรู้สึกรักชอบและไม่ชอบ

2. ผู้เรียนสามารถพูดขอร้อง ชี้แจง อธิบาย แนะนำ พูดแสดงความต้องการ พูดเสนอให้ความช่วยเหลือ

3. ผู้เรียนสามารถพูดเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ ประเด็นข่าว/ เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม

4. ผู้เรียนสามารถพูดบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าวอย่างมีเหตุผล

5. ผู้เรียนสามารถพูดสรุปใจความสำคัญจากข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ

6. ผู้เรียนสามารถพูดสนทนาโต้ตอบข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง สถานการณ์ ข่าวหรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจทั้งในท้องถิ่น สังคม และ โลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

7. ผู้เรียนสามารถพูดอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยอย่างมีเหตุผล

จากการศึกษาความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้ทราบว่า การสำรวจความต้องการในการเรียนรู้ก่อให้เกิดผลดี คือ ทำให้ทราบทักษะและความรู้ของผู้เรียนที่มีอยู่แล้ว จึงสามารถเน้นเฉพาะความรู้และทักษะที่ต้องการพัฒนาซึ่งจะเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และจากการศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ประเภทของการพูดเพื่อการสื่อสาร และตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามด้านความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในงานวิจัยนี้

แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

นักภาษาศาสตร์ได้ให้แนวคิดในการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารอังกฤษ ไว้ดังต่อไปนี้ Finocchiaro and Brumfit (1983, p. 141) ได้เสนอกิจกรรมที่ควรจัดให้มีในการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลายประการดังนี้ คือ ควรจัดกิจกรรมซึ่งผู้เรียนได้มีโอกาสถาม-ตอบเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ นอกชั้นเรียน และตอบคำถามของครูหรือเพื่อนในชั้นเรียน หรือกิจกรรมการเล่าประสบการณ์ รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนด ยิ่งไปกว่านั้นควรมีกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พูดอภิปราย แสดงความคิดเห็นหรือสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ส่วน Kennedy and Bolitho (1984, p. 70) ได้เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหาทางการพูดเพิ่มเติมจาก Finocchiaro and Brumfit ว่าผู้พูดหรือผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจากสถานการณ์จำลองในหัวข้อสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ

นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2542, หน้า 21-22) ได้เสนอแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ควรมีการจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาโดยการสร้างความเคยชินในการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนด้วยประโยคง่าย ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียน ได้กล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษและหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยในชั้นเรียน ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอนควรเป็นไปด้วยความสนุกสนานและพยายามให้ผ่อนคลายเพื่อสร้างเจตคติที่ดีของผู้เรียนต่อการพูดภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ซึ่งอาจจะใช้เกม เพลง หรือบทบาทสมมติ นอกจากการสร้างเคยชินและความสุขให้กับผู้เรียนแล้ว ผู้สอนต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องไวยากรณ์ คำศัพท์ และวิธีการออกเสียง สำเนียงที่ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน

โดยสรุป การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีนั้น ควรมีการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินและมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ทั้งจากสถานการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ภายในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนด้วยประโยค

ง่าย ๆ ก่อน เพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาให้กับผู้เรียน โดยหลีกเลี่ยงบรรยากาศการเรียนการสอนที่เคร่งเครียดและผู้สอนต้องสามารถทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาพูดได้ถูกต้องด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้

สุกัญญา เจริญวัลย์ (2540) ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 627 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่ายตามสัดส่วนของจำนวนห้องเรียน โรงเรียนที่มี 8-14 ห้อง สุ่มมาโรงเรียนละ 1 ห้อง โรงเรียนที่มี 15 ห้องขึ้นไป สุ่มมาโรงเรียนละ 2 ห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ ปานกลาง ประเด็นที่สองคือ นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวม ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรม และสถานที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านเนื้อหาวิชา พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า 4 ปี 4 ปี และ 2 ปี มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาดีกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่า 2 ปี และประเด็นที่สามคือ นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิตยา วยโรจนวงศ์ (2543) ศึกษาปัจจัยที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี: นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต พบว่าความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษามีน้อยมาก คือ สามารถพูดสื่อสารได้ดีเพียงร้อยละ 4.8 พูดสื่อสารได้ระดับปานกลาง ร้อยละ 32.9 นักศึกษาที่ไม่สามารถพูดสื่อสารได้ ร้อยละ 25.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษประกอบด้วย ปัจจัยด้านภูมิหลัง และคุณลักษณะของแต่ละบุคคลอันมีผลจากการศึกษา อาชีพ รวมถึงผลการเรียนภาษาอังกฤษหลัก และภาษาอังกฤษเสริม ปัจจัยด้านการเรียนการสอนที่ผ่านมาและ โอกาสสัมผัสภาษาที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ และปัจจัยด้านเจตคติ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ พบว่าเจตคติและความรับผิดชอบมีอิทธิพลต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ไอริน สิงห์คำ (2544) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านทุ่งพร้าว (เพ็ทก็อิทคือก) อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีเจตคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี โดยมีเจตคติที่ดีต่อด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด

สุภัทธา ทวีศรี (2545) ศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเมืองนะ จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มประชากร จำนวน 75 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษ 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านครูผู้สอน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีเจตคติที่ดีต่อด้านครูผู้สอนภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51-3.89 ซึ่งนักเรียนคิดว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อนักเรียน (3.89) การเรียนรู้วัฒนธรรมสากลของเจ้าของภาษาทำให้ได้ประสบการณ์ (3.53) นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาน่าสนใจ (3.52) และบทเรียนมาจากเนื้อหาที่หลากหลายสอดคล้องกับสถานการณ์จริง และบทเรียนเข้าใจทำให้นักเรียนอยากค้นหาความรู้เพิ่มเติม (3.51)

จิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์ (2548) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 383 คน โดยการสุ่มอย่างหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับชาติ (GAT) ปีการศึกษา 2546 ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านตัวผู้สอน ด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับปัจจัยตัวผู้เรียนด้านเจตคติต่อการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ รู้สึกว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สำคัญ มีประโยชน์ มีความจำเป็นและมีคุณค่าควรแก่การศึกษาซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทยาวดี คำพูน (2555) ได้ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี โดยมื่อนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลปีที่ 2 และ 3 จำนวน 150 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านอาจารย์ผู้สอน ผลการศึกษาสรุปว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีเจตคติที่ดีต่อด้านสื่อการ

สอนมากที่สุด รองลงมา คือด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ศุภีพร สุ่มมาตย์, จิระพร ชะโน และทิพาพร สุจารี (2555) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียน และแบบบันทึกการสังเกตการสอน พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 86 โดยมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะมีกิจกรรมที่หลากหลาย กระตุ้นความสนใจของนักเรียนและผลการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดี และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

Kitcha Thepsiri and Punjaporn Pojanapunya (2555) ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ต้องเรียนวิชาปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษและปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความล้มเหลวหรือล้มเหลวในการเรียน จำนวนประชากร 542 คน ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจงจากกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในแง่ของความสำคัญของภาษาอังกฤษในการเรียน การทำงานในอนาคต และการสื่อสาร

อริสสา อนุยะ โด (2555) ศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 จำนวนประชากร 37 คน ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจงจากนักศึกษา ห้อง 2/14 ของวิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษเพราะมีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพมากที่สุด (4.59) และภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้คนกล้าแสดงออก (4.32)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในแง่มุมมองต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

ทัศนัย ไชยโกษี (2547, หน้า 34-46) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำนวน 139 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิค โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความต้องการในลำดับแรก คือ ความต้องการพัฒนาทักษะการพูดรายงานปากเปล่าเกี่ยวกับวิชาชีพและการพูดสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์งานอาชีพหรือการทำงานในชีวิตประจำวัน โดยนักศึกษาระบุว่าไม่สามารถพูดรายงานทางวิชาชีพได้ โดยเฉพาะการพูดถึงสาเหตุของปัญหาต่างๆเมื่อเครื่องมือเครื่องจักรมีปัญหา การอธิบายการสาธิตขั้นตอนการผลิต การปฏิบัติงาน ทั้งนี้เป็นเพราะผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคจัดเนื้อหาและกิจกรรมแบบภาษาอังกฤษทั่วไป ไม่เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการรายงานทางวิชาชีพ เน้นทักษะการอ่านมากกว่าการพูด

เบญจมาศ กิมสุวรรณ (2550) ได้ศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1-4 ของสถาบันราชภัฏนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด เนื่องจากมีความจำเป็นต่อการเรียนในโปรแกรมของตน และมีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดและฟังมากที่สุด เพื่อใช้ในการชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต

รุ่งระวี สมะวรรณ (2552) ได้ศึกษาความต้องการจำเป็น ปัญหา และความต้องการของนักเรียนโครงการสอนสองภาษาโรงเรียนวินิตมัธยม โดยมีนักเรียน 241 คน ผู้ปกครอง 71 คน ครู 20 คน ผู้บริหาร 6 คน และศิษย์เก่า 62 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความต้องการจำเป็นในการใช้ทักษะเพื่อการสื่อสารทั้งทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ในด้านความต้องการของผู้เรียนนั้น ทักษะภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องการพัฒนา คือ ทักษะการพูดแสดงความคิดเห็น ทักษะการฟังครูบรรยายในชั้นเรียน และต้องการให้ครูใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยในระหว่างการเรียนการสอน

ปองรัตน์ ศรีสืบ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2553) ได้ศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 118 คน ครู 4 คน และผู้ปกครอง 10 คน เก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการอ่านอยู่ในระดับมาก ส่วนสื่อการเรียนที่นักเรียนต้องการใช้ในการเรียนเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษ คือ เพลง เกม และคอมพิวเตอร์ ด้านทัศนคติ

ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เนื่องจากสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนพบว่า การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไป และนักเรียนเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน ด้านครู พบว่าครูคิดว่าทักษะภาษาอังกฤษที่นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา คือ ทักษะเขียน ฟังและพูดตามลำดับ

จามรี เชื้อชัย, ธีรวิมล เอกะกุล และกชกร ธิปัตติ (2557) ได้ทำการวิจัยและพัฒนาชุดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 389 คน และครู จำนวน 186 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับครู 1 ชุด และแบบสอบถามสำหรับนักเรียน 1 ชุด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามสภาพจริง ร้อยละ 72.80 ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของครูที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ร้อยละ 79.60 และผลของการพัฒนาคุณภาพของชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.16/80.33

งานวิจัยในต่างประเทศ

Balbin (1979) ได้ศึกษาสำรวจการใช้ภาษาในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นสมาชิกองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asian Ministers of Education Organization) หรือ SAMEO ซึ่งทำการศึกษเกี่ยวกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาและบุคคลทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า ทักษะที่ผู้เรียนต้องการเรียนมากที่สุด คือการพูด รองลงมาคือ ทักษะฟัง ในขณะที่ Ferris (1998) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลปรากฏว่า นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในการพูดเพื่อทำกิจกรรมกลุ่ม การพูดในชั้นเรียน การการสนทนากับอาจารย์เจ้าของภาษาถึงแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาซึ่งศึกษาในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chan (2001) ที่ได้วิจัยเพื่อวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ The Hong Kong Polytechnic University จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาต้องการปรับปรุงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการค้นคว้าผลงานทางวิชาการ และใช้ในการประกอบอาชีพ ส่วนปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคือ การพูดภาษาอังกฤษด้วยการแปลจากภาษาจีน ทำให้ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความคิดเห็นว่า ทักษะการฟัง การพูดและการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ส่วน Schutz and Derwing (1981) ได้สำรวจความต้องการภาษาอังกฤษของชาวไต้หวัน ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยีพบว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการทำงานเป็นอย่างมาก ด้านความต้องการ การเรียนรู้ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน พบว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่กลุ่มตัวอย่างต้องการเรียนรู้มากที่สุด เพื่อนำไปใช้ในการพูดให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพูดสนทนาทางโทรศัพท์ การเขียนและการอ่านตำราหรือเอกสารอ้างอิง ในขณะที่ Tsui (1992) ได้สำรวจความต้องการฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจของกลุ่มผู้จัดการแผนกที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการในนิคมอุตสาหกรรมประเทศไต้หวัน พบว่า ความต้องการฝึกฝนสนทนาภาษาอังกฤษทั้งการเผชิญหน้าและการคุยทางโทรศัพท์ การนำเสนอรายงาน การต้อนรับแขก และการเขียนรายงานเป็นสิ่งที่ผู้จัดการส่วนมากต้องการฝึกฝนอย่างเร่งด่วน

จากผลการทบทวนงานวิจัยต่าง ๆ ข้างต้น ผู้วิจัยแต่ละท่านสำรวจเจตคติและความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา กลุ่มอาชีพต่างๆ ซึ่งมีข้อสรุปคล้ายกัน คือ ทักษะการพูดเป็นทักษะที่จำเป็นต้องพัฒนามากที่สุดในกลุ่มของนักเรียน นักศึกษาเนื่องจากผู้เรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทำให้ขาดความมั่นใจในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่สามารถสนทนากับครูผู้สอนได้ ไม่สามารถพูดรายงานหน้าชั้นเรียน เพื่อนำเสนอผลงาน ไม่สามารถสนทนากับชาวต่างชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงผู้เรียนไม่สามารถนำทักษะการพูดไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ ด้านกลุ่มของผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความต้องการพัฒนาการพูดมากที่สุด เนื้อหาของภาษาที่ต้องการพัฒนา คือ การสนทนาในชีวิตประจำวัน เช่น การกล่าวทักทาย กล่าวอำลา กล่าวขอบคุณ กล่าวต้อนรับ การสัมมนาวิชาการ จากความสำคัญของเจตคติและความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกลายเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเจตคติและความต้องการในการพัฒนาความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี เป็นการวิจัยแบบผสมผสานที่เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเป็นหลัก ในการนำเสนอข้อมูลและนำผลการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งเป็นข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาสนับสนุนผลการวิจัย มีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบไปด้วย นักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง จำนวน 180 คน โรงเรียนศรีมหาโพธิ จำนวน 98 คน และโรงเรียนกรอกสมบูรณ์วิทยาคม จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 308 คน ซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด รหัสวิชา อ 33201 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 และในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. กลุ่มตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยคัดเลือกจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้คะแนนสูงคือเกรด 3.5 ขึ้นไป จำนวน 3 คน คะแนนปานกลางคือ เกรด 2.5 ขึ้นไป จำนวน 3 คนและคะแนนต่ำคือ ตั้งแต่เกรด 2 ลงมา จำนวน 3 คน รวม 9 คน จากรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด และคัดเลือกครูผู้สอนแบบเฉพาะเจาะจงจากครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งทำการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามหลักการที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติและความต้องการในการ พัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา จากเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาสร้างข้อคำถาม ในแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ การสร้างเครื่องมือวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม

1.1 ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับเจตคติและความ ต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อมาเป็นกรอบแนวคิด ทฤษฎีในการ วิจัย สำหรับข้อคำถามในแบบสอบถามด้านเจตคติต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัย ได้ศึกษาความหมายของเจตคติจาก สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2550, หน้า 366) องค์ประกอบของเจตคติ จาก Triandis (1971, p. 3) และสุชา จันทน์เอม (2541, หน้า 242) และนำข้อคำถามจากแบบสอบถาม วัดเจตคติของอริสา อนุยะโต (2555) ซึ่งมีข้อคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบเกี่ยวกับเจตคติต่อการ เรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ มาปรับปรุงและแก้ไขให้สอดคล้องกับงานวิจัยด้านเจตคติของ ผู้วิจัย ได้ข้อคำถามด้านเจตคติ จำนวน 10 ข้อ ส่วนแบบสอบถามด้านความต้องการพัฒนาความ สามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามจากตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาเป็นหลักในการสร้างคำถาม จำนวน 11 ข้อ แบบสอบถามเป็นคำถามแบบ ปลายปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกำหนดให้ตอบเกี่ยวกับ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ แผนการเรียน ระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ประเภทของสถานศึกษา ระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ ระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด

ตอนที่ 2 เจตคติต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามแบบประเมิน ค่าเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นในการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งมีข้อคำถาม เชิงบวก 7 ข้อ และข้อคำถามเชิงนิเสธ 3 ข้อ รวมจำนวน 10 ข้อ โดยผู้ตอบแบบสอบถามประมาณค่า ระดับความคิดเห็น 5 ระดับ Rating Scale ของ Likert และมีเกณฑ์การให้ค่านำหนักคะแนนดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก		ข้อคำถามเชิงนิเสธ	
5 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง	เห็นด้วย	4 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
3 หมายถึง	ไม่แน่ใจ	3 หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย	2 หมายถึง	เห็นด้วย
1 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การแปลผลคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Best (1970, p. 190) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีเจตคติระดับดีมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีเจตคติระดับดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีเจตคติระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีเจตคติระดับไม่ดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีเจตคติระดับไม่ใช่มาก

ตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่าเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณค่าความต้องการในการพัฒนา 5 ระดับ ตามตัวเลขที่กำหนดไว้ จำนวน 11 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้ค่าน้ำหนักและการแปลผลดังนี้

5 หมายถึง ต้องการพัฒนามากที่สุด

4 หมายถึง ต้องการพัฒนามาก

3 หมายถึง ต้องการพัฒนาปานกลาง

2 หมายถึง ต้องการพัฒนาน้อย

1 หมายถึง ต้องการพัฒนาน้อยที่สุด

การแปลผล

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 มีความต้องการพัฒนามากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 มีความต้องการพัฒนามาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 มีความต้องการพัฒนาปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 มีความต้องการพัฒนาน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.0-1.50 มีความต้องการพัฒนาน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ อุปสรรคในการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ วิธีการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ช่วงเวลาที่สะดวกในการฝึกทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และนักเรียนต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดต่อไปหรือไม่

1.2 การหาประสิทธิภาพของการใช้แบบสอบถาม โดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และการปรับปรุงแบบสอบถาม สำหรับงานวิจัยนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ด้วยการประเมินค่าความสอดคล้องและครอบคลุมของแบบสอบถามระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (Index of Item Objective Congruence (IOC)) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาคำถามดังนี้

- 1 คะแนน หมายถึง ผู้ตรวจสอบแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์งานวิจัย
 - 0 คะแนน หมายถึง ผู้ตรวจสอบไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นวัดตรงจุดประสงค์งานวิจัย
 - 1 คะแนน หมายถึง ผู้ตรวจสอบแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์งานวิจัย
- ซึ่งค่า IOC ที่ระดับ 0.50 ขึ้นไปถือว่าแบบสอบถามนั้นวัดได้ตรงจุดมุ่งหมาย ข้อ

คำถามที่นำมาใช้ในแบบสอบถามเพื่องานวิจัยนี้มีค่าอยู่ในระดับ 0.67 - 1.00 (ดูภาคผนวก จ) และตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นด้วยการนำแบบสอบถามไปทดสอบนำร่องกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ ความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 0.86 (ดูภาคผนวก ฉ)

2. การสร้างแบบสัมภาษณ์

สำหรับการสัมภาษณ์นั้น มุ่งเน้นที่จะหาข้อมูลเชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างทั้งนักเรียนและครูเกี่ยวกับเจตคติและความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาหาแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป ผู้วิจัยได้สร้างคำถามในการสัมภาษณ์โดยนำข้อคำถามจากแบบสัมภาษณ์ของ ทศนัย ไชยโกษีย์ (2547) ซึ่งทำการ ศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มาปรับปรุงข้อคำถามให้สอดคล้องกับงานวิจัยฉบับนี้ แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

2.1 แบบสัมภาษณ์นักเรียน มีจำนวน 2 ข้อ ได้แก่

2.1.1 ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องการพัฒนามากที่สุดคือทักษะเรื่องใด เพราะเหตุใด

2.1.2 หากนักเรียนมีโอกาสเลือกครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างครูผู้สอนชาวไทย และครูผู้สอนชาวต่างชาติ นักเรียนจะเลือกใคร ด้วยเหตุผลใด

2.2 แบบสัมภาษณ์ครู มีจำนวน 2 ข้อ ได้แก่

2.2.1 ท่านคิดว่าทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนที่สุด คือทักษะการพูดในเรื่องใด

2.2.2 ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรมีความสามารถพิเศษหรือเทคนิคการสอนพิเศษในเรื่องใดที่แตกต่างจากการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยทั่วไปที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content validity) และได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถาม

1.1 ผู้วิจัยส่งจดหมายขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง โรงเรียนศรีมหาโพธิ์ และ โรงเรียนกรอกสมบูรณ์วิทยาคมเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรในการตอบแบบสอบถาม

1.2 ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียน โดยมีผู้ช่วยเป็นผู้เก็บรวบรวมแบบสอบถามส่งกลับมายังผู้วิจัยเมื่อกลุ่มประชากรตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว โดยแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมดมีจำนวน 308 ฉบับ

1.3 รวบรวมแบบสอบถามที่ส่งกลับมา เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2. แบบสัมภาษณ์

2.1 ขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 3 โรงเรียนเพื่อทำการสัมภาษณ์นักเรียนและครู

2.2 ขออนุญาตนักเรียนและครูบันทึกเสียงการสัมภาษณ์

2.3 สัมภาษณ์นักเรียน และครูผู้สอนด้วยการวิธีการจดบันทึกและบันทึกเสียงพร้อม
ทั้งนำผลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
 - 1.1 การวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเนื้อหา
 - 1.2 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นรายข้อ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล
เชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คำนวณค่าสถิติดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ
แบบสอบถามโดยการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นการถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการ
เรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูด
สื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยร้อยละแต่ละข้อ
3. จัดลำดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามเจตคติและความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษจากค่าเฉลี่ยที่ได้

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากคำถามปลายเปิดและข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนและครูผู้สอน
มาวิเคราะห์โดยการจัดกลุ่มและนำเสนอประกอบข้อมูลเชิงปริมาณในการตอบคำถามงานวิจัยซึ่งได้
นำเสนอไว้ในบทที่ 4

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

จากการสำรวจเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งมีกลุ่มประชากรทั้งหมดจำนวน 308 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ปรากฏว่ามีแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จำนวน 296 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.10 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ตามอัตราการตอบกลับแบบสอบถามที่สามารถเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร (William, 2010, pp. 245-252) จำแนกเป็นแบบสอบถามที่ได้มาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง จำนวน 171 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 57.77 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีมหาโพธิ จำนวน 95 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 32.09 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกรอกสมบูรณ์วิทยาคม จำนวน 30 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 10.14 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และนำข้อมูลจากการตอบคำถามปลายเปิด ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์นักเรียนจาก 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง 3 คน โรงเรียนศรีมหาโพธิ 3 คน โรงเรียนกรอกสมบูรณ์วิทยาคม 3 คน รวม 9 คน และสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนละ 1 คน รวม 3 คน มาสนับสนุนผลการวิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

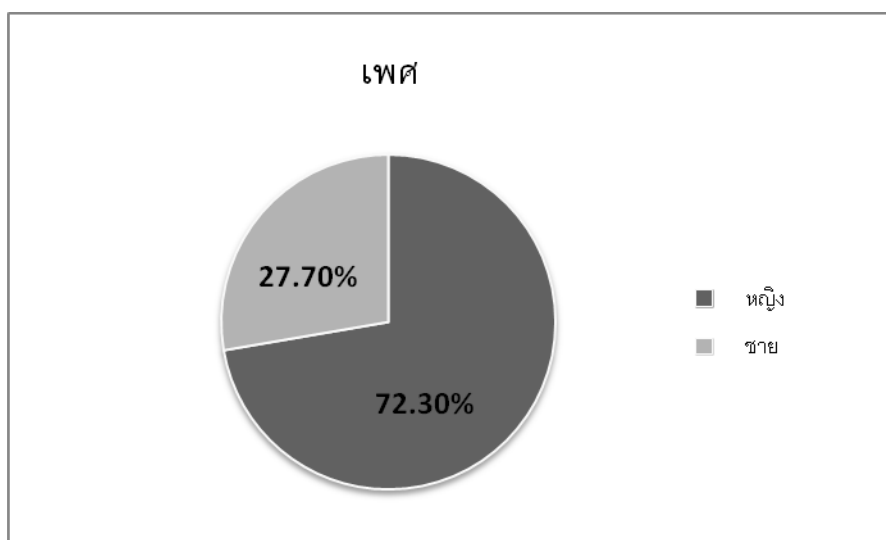
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจากการตอบคำถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

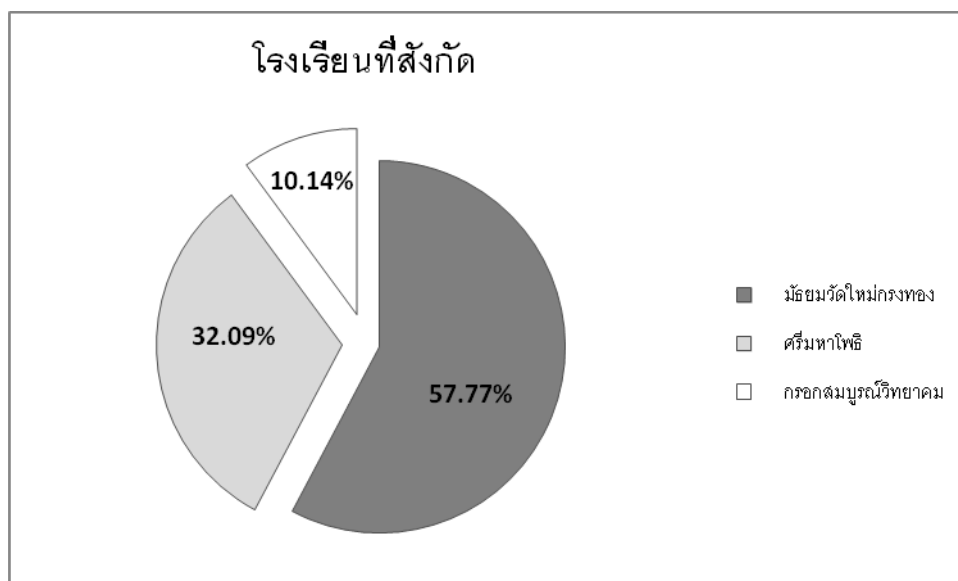
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำแนกตาม เพศ สถานศึกษา สายการเรียน ระดับการศึกษาที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด จำแนกออกได้ ดังนี้

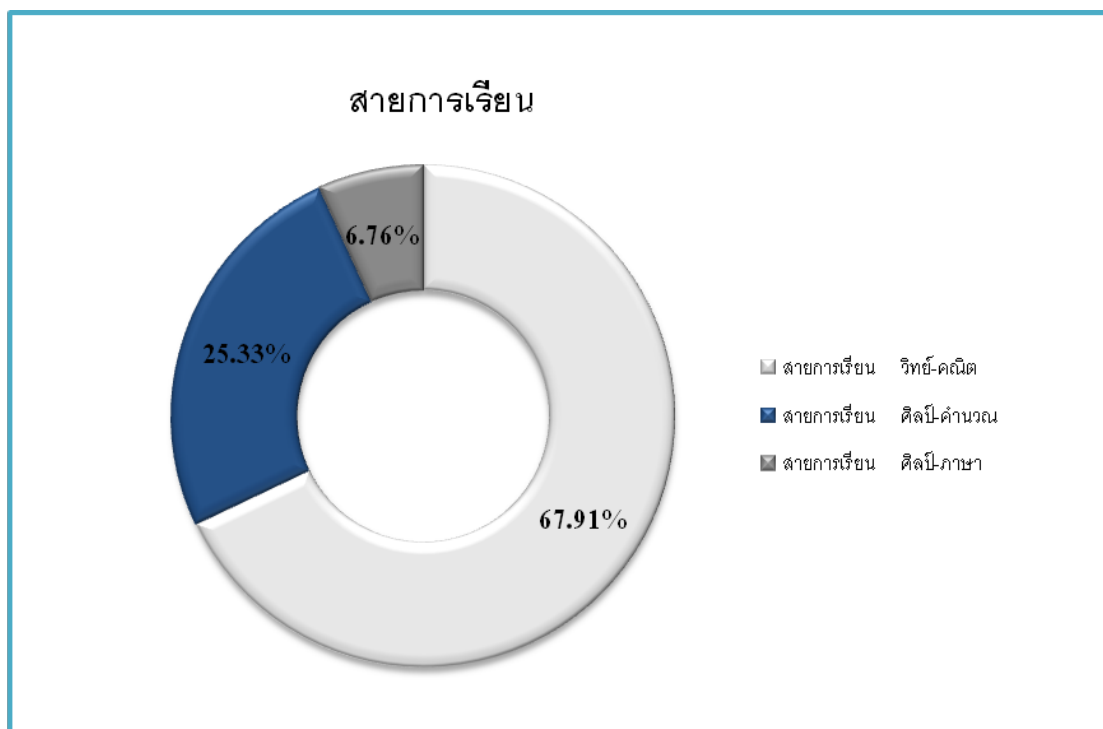
ภาพที่ 4-1 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามเพศ

ภาพที่ 4-1 แสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าจากจำนวนนักเรียน 296 คน มีนักเรียนเพศหญิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 72.30 และนักเรียนเพศชาย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70

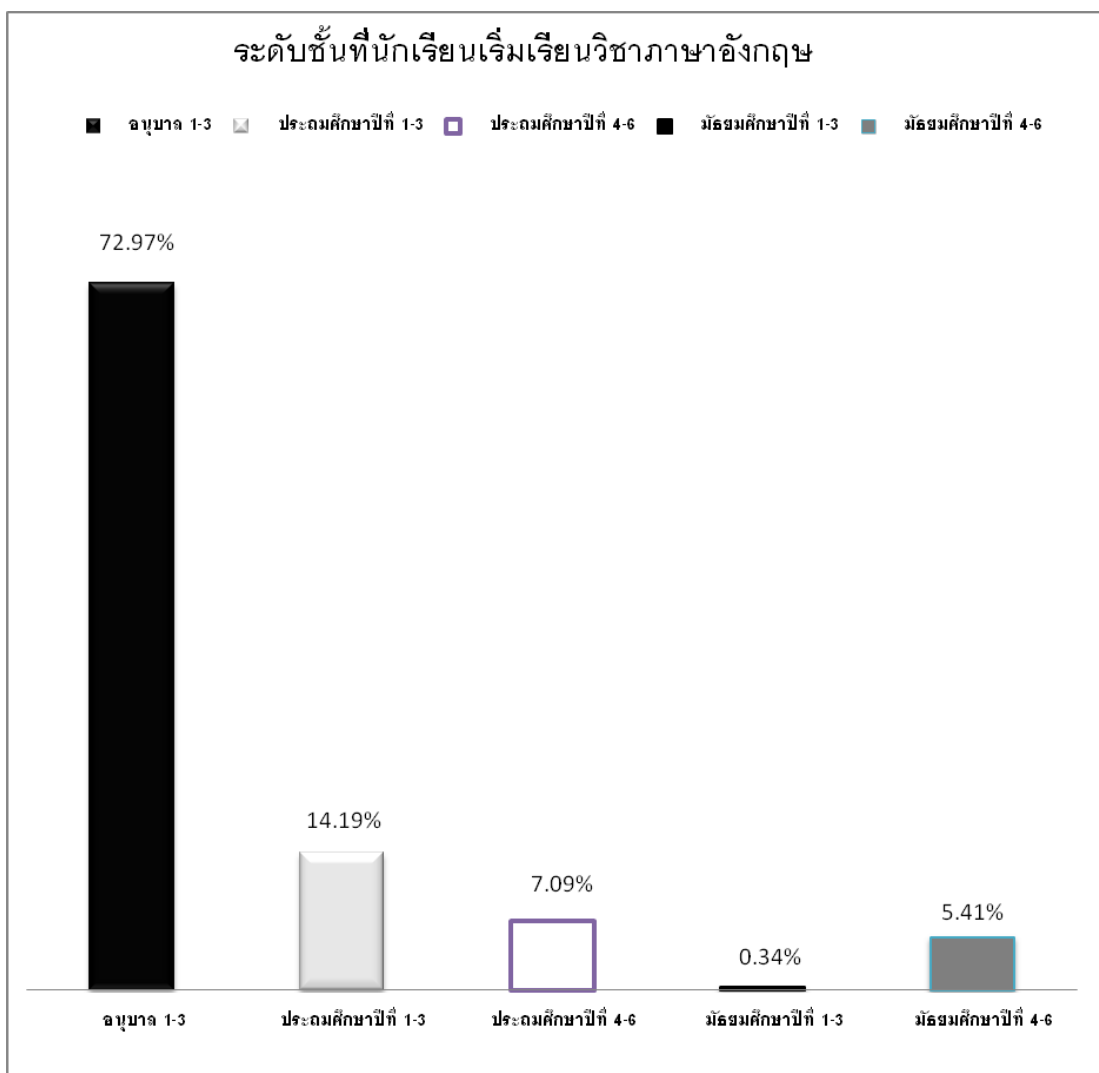
ภาพที่ 4-2 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี
จำแนกตาม โรงเรียน

ภาพที่ 4-2 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกนักเรียนตามสถานศึกษาที่สังกัด พบว่า ส่วนใหญ่
เป็นนักเรียน โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรุงเทพ จำนวน 171 คน (ร้อยละ 57.77) รองลงมาคือ นักเรียน
โรงเรียนศรีมหาโพธิ์ จำนวน 95 คน (ร้อยละ 32.09) และนักเรียน โรงเรียนกรอกสมบุญรวิทยาคุณ
จำนวน 30 คน (ร้อยละ 10.14)

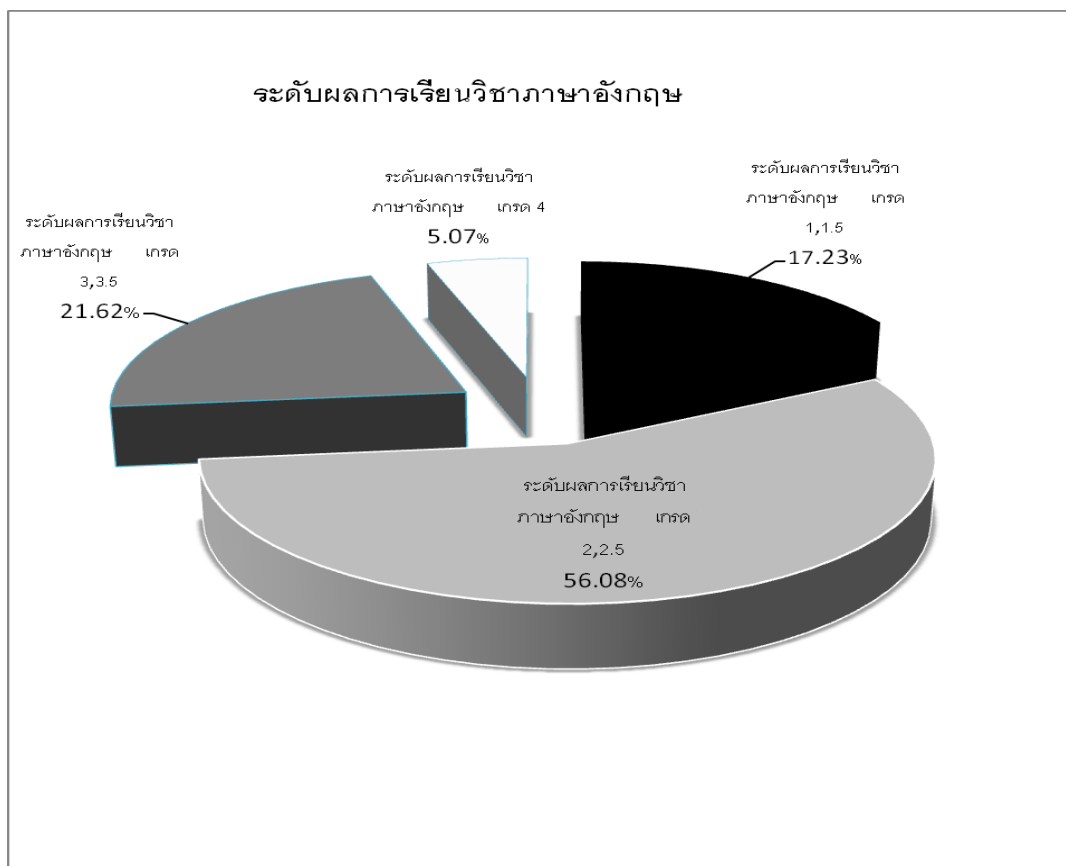
ภาพที่ 4-3 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี
จำแนกตามสายการเรียน

ภาพที่ 4-3 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามสายการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เรียน
สายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 201 คน (ร้อยละ 67.91) รองลงมา สายศิลป์-คำนวณ จำนวน
75 คน (ร้อยละ 25.33) และสายศิลป์-ภาษา มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 20 คน (ร้อยละ 6.76)

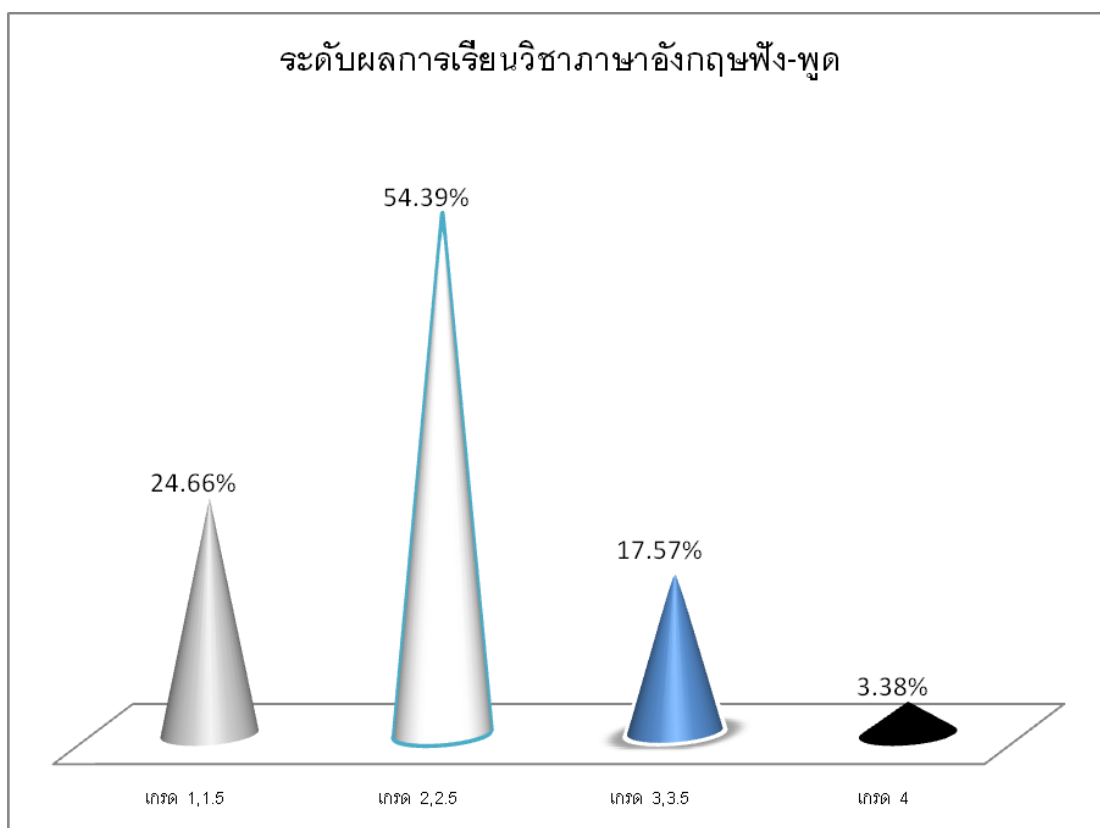
ภาพที่ 4-4 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี
จำแนกตามระดับชั้นที่นักเรียนเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 4-4 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามระดับการศึกษาที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ระดับชั้นอนุบาล 1-3 จำนวน 216 คน (ร้อยละ 72.97) รองลงมาเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 42 คน (ร้อยละ 14.19) เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 21 คน (ร้อยละ 7.09) เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.34) และเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 16 คน (ร้อยละ 5.41) ตามลำดับ

ภาพที่ 4-5 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี
จำแนกตามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 4-5 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเกรด 2 และเกรด 2.5 มีจำนวนมากที่สุด 166 คน (ร้อยละ 56.08) รองลงมาคือ นักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเกรด 3 และเกรด 3.5 มีจำนวน 64 คน (ร้อยละ 21.62) และนักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเกรด 1 และเกรด 1.5 มีจำนวน 51 คน (ร้อยละ 17.23) และนักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเกรด 4 มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 15 คน (ร้อยละ 5.07)

ภาพที่ 4-6 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี
จำแนกตามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด

จากภาพที่ 4-6 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด เกรด 2 และเกรด 2.5 มีจำนวนมากที่สุด คือ 161 คน (ร้อยละ 54.39) ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด เกรด 1 และเกรด 1.5 มีจำนวน 73 คน (ร้อยละ 24.66) ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด เกรด 3 และเกรด 3.5 จำนวน 52 คน (ร้อยละ 17.57) และนักเรียนมีผลการเรียนเกรด 4 มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 3.38) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

เจตคติของนักเรียนในเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เรียงลำดับจาก 5 มีเจตคติที่ดีมากไปจนถึง 1 มีเจตคติที่ไม่ดีอย่างมาก การวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4-1 นำเสนอข้อมูลจากประเด็นความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งหมด 10 ข้อ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4-1 ระดับเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

เจตคติต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6											
	ร.ร. มัชฌิมวัดใหม่กรงทอง			ร.ร. ศรีมหาโพธิ์			ร.ร. กรอกสมบุญรัตน์วิทยาคม			สรุปรวม 3 ร.ร.		
	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล
1. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเรียนรู้และฝึกฝนได้ง่าย	3.50	0.87	มีเจตคติปานกลาง	3.70	0.84	มีเจตคติที่ดี	3.63	0.89	มีเจตคติที่ดี	3.58	0.86	มีเจตคติที่ดี
*2. นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.34	1.11	มีเจตคติปานกลาง	2.57	1.01	มีเจตคติปานกลาง	2.83	0.95	มีเจตคติปานกลาง	3.04	1.12	มีเจตคติปานกลาง
3. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเป็นคนกล้าแสดงออก	3.73	0.93	มีเจตคติที่ดี	3.96	0.91	มีเจตคติที่ดี	3.57	0.86	มีเจตคติที่ดี	3.79	0.92	มีเจตคติที่ดี
4. นักเรียนกล้าพูดได้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ	3.19	0.92	มีเจตคติปานกลาง	3.32	0.86	มีเจตคติปานกลาง	3.10	0.66	มีเจตคติปานกลาง	3.22	0.88	มีเจตคติปานกลาง

* เป็นข้อความเชิงนิเสธ

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

เจตคติต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6											
	ร.ร. มัชฌิมวัดใหม่กรงทอง			ร.ร. ศรีมหาโพธิ์			ร.ร. กรอกสมบูรณวิทยาคม			สรุปรวม 3 ร.ร.		
	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล
*5. ในการฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษ นักเรียนต้องการให้หมดชั่วโมงเรียนเร็วกว่าปกติเพราะรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน	3.13	1.16	มีเจตคติปานกลาง	2.47	0.96	มีเจตคติที่ไม่ดี	3.03	0.85	มีเจตคติปานกลาง	2.91	1.11	มีเจตคติปานกลาง
*6. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องใช้สมองมาก	2.72	0.96	มีเจตคติปานกลาง	2.29	0.95	มีเจตคติที่ไม่ดี	2.40	1.04	มีเจตคติที่ไม่ดี	2.55	0.98	มีเจตคติปานกลาง
7. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต	4.48	0.94	มีเจตคติที่ดี	4.17	0.80	มีเจตคติที่ดี	3.87	1.04	มีเจตคติที่ดี	4.31	0.93	มีเจตคติที่ดี

* เป็นข้อความเชิงนิเสธ

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

เจตคติต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6											
	ร.ร. มัชฌิมวัดใหม่กรงทอง			ร.ร. ศรีมหาโพธิ์			ร.ร. กรอกสมบุญรัถวิทย์าคม			สรุปรวม 3 ร.ร.		
	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล
8. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	4.58	0.78	มีเจตคติที่ดีมาก	4.19	0.85	มีเจตคติที่ดี	3.93	0.83	มีเจตคติที่ดี	4.39	0.84	มีเจตคติที่ดี
9. นักเรียนรู้สึกมีความสุขเมื่อได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.53	0.94	มีเจตคติที่ดี	3.60	0.91	มีเจตคติที่ดี	3.63	0.85	มีเจตคติที่ดี	3.56	0.92	มีเจตคติที่ดี
10. นักเรียนต้องการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา	4.09	1.14	มีเจตคติที่ดี	3.81	1.08	มีเจตคติที่ดี	4.03	0.96	มีเจตคติที่ดี	3.99	1.11	มีเจตคติที่ดี
รวม	3.63	0.97	มีเจตคติที่ดี	3.41	0.85	มีเจตคติปานกลาง	3.40	0.81	มีเจตคติปานกลาง	3.53	0.95	มีเจตคติที่ดี

จากตารางที่ 4-1 แสดงระดับเจตคติของนักเรียนด้านเจตคติต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ระดับเจตคติของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมีเจตคติที่ดี (3.53) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนทั้งสามโรงเรียนมีความเห็นว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเป็นอันดับที่ 1 (4.39) อันดับที่ 2 คือ นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต (4.31) และอันดับที่ 3 คือ นักเรียนต้องการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา (3.99)

เมื่อพิจารณาเป็นรายโรงเรียนพบว่านักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดไหม่กรงทองและนักเรียนโรงเรียนศรีมหาโพธิ มีเจตคติตรงกัน คือ การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเป็นอันดับที่ 1 ของนักเรียนทั้งสองโรงเรียน คือ 4.58 และ 4.19 ตามลำดับ อันดับที่ 2 พบว่า นักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีเจตคติตรงกันอีก คือ นักเรียนเห็นว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคตโดยนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดไหม่กรงทอง มีค่าเฉลี่ย 4.48 และนักเรียนโรงเรียนศรีมหาโพธิ มีค่าเฉลี่ย 4.17 อันดับที่ 3 ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดไหม่กรงทอง คือนักเรียนต้องการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา (4.09) และอันดับที่ 3 ของนักเรียนโรงเรียนศรีมหาโพธิ คือนักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเป็นคนกล้าแสดงออก (3.96) ส่วนนักเรียนโรงเรียนกรอกสมบูรณวิเทศที่มีความเห็นว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา (4.03) มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับที่ 1 ส่วนค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับที่ 2 คือนักเรียนมีความเห็นว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น (3.93) และค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับที่ 3 คือนักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

จากข้อคำถามซึ่งเป็นคำถามเชิงนิเสธแสดงเจตคติเชิงลบต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3 ข้อ เมื่อแปลผลคะแนนพบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีเจตคติระดับปานกลางต่อคำถามดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ (3.04) รองลงมาได้แก่ ในการฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษนักเรียนต้องการให้หมดชั่วโมงเรียนเร็วกว่าปกติเพราะรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน (2.91) และนักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องใช้สมองมาก (2.55) หากพิจารณาเป็นรายโรงเรียนพบว่า นักเรียนโรงเรียนศรีมหาโพธิ มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษ นักเรียนต้องการให้หมดชั่วโมงเรียนเร็วกว่าปกติเพราะรู้สึกเบื่อหน่าย (2.47) ในขณะที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดไหม่กรงทอง (3.13) และนักเรียนโรงเรียนกรอกสมบูรณวิเทศ (3.03) มีเจตคติในระดับปานกลางต่อข้อคำถามนี้ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนโรงเรียนศรีมหาโพธิและนักเรียนโรงเรียนกรอกสมบูรณวิเทศมีเจตคติที่ไม่ดี

ตรงกันคือ นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องใช้สมองมาก โดยนักเรียน
โรงเรียนศรีมหาโพธิ์

มีค่าเฉลี่ย 2.29 และนักเรียนโรงเรียนกรอกสมบูรณ์วิทยาคม มีค่าเฉลี่ย 2.40

ตอนที่ 3 ระดับความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตารางที่ 4-2 ความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความต้องการ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6											
	ร.ร.มัธยมวัดใหม่เกรงทอง			ร.ร.ศรีมหาโพธิ์			ร.ร.กรอกสมบุญรั่ววิทยาคม			สรุปรวม 3 ร.ร.		
	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล
1. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแสดงความรู้สึก เช่น รัก เกลียด กังวล ประทับใจ ดีใจ เสียใจ การทักทาย กล่าวอำลา ขอขอบคุณ ขอโทษ คำหั้น และชมเชย	3.85	0.90	ต้องการพัฒนา มาก	4.16	0.86	ต้องการพัฒนา มาก	3.67	0.96	ต้องการพัฒนา มาก	3.93	0.90	ต้องการพัฒนา มาก
2. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดชี้แจงพูดอธิบายบางสิ่งบางอย่างที่มีขั้นตอนซับซ้อน	3.79	0.95	ต้องการพัฒนา มาก	4.09	0.83	ต้องการพัฒนา มาก	3.47	0.90	ต้องการพัฒนา ปานกลาง	3.85	0.93	ต้องการพัฒนา มาก
3. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือประสบการณ์เกี่ยวกับตนเอง	3.84	0.97	ต้องการพัฒนา มาก	4.00	0.92	ต้องการพัฒนา มาก	3.53	0.90	ต้องการพัฒนา มาก	3.86	0.95	ต้องการพัฒนา มาก

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ความต้องการ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6											
	ร.ร. มัชฌมวัดใหม่กรงทอง			ร.ร.ศรีมหาโพธิ์			ร.ร.กรอกสมบูรณวิทยาคม			สรุปรวม 3 ร.ร.		
	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล
4. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดรายงานหน้าชั้นเรียนและอธิบายโต้ตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงาน	3.78	0.98	ต้องการพัฒนา มาก	4.00	0.86	ต้องการพัฒนา มาก	3.60	0.93	ต้องการพัฒนา มาก	3.83	0.94	ต้องการพัฒนา มาก
5. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดสรุปความจากการฟัง หรือการอ่านสารคดี บันเทิงคดี ข่าว หรือ เหตุการณ์ที่เป็นประเด็นอยู่ในสังคม	3.82	0.91	ต้องการพัฒนา มาก	4.03	0.92	ต้องการพัฒนา มาก	3.53	0.86	ต้องการพัฒนา มาก	3.86	0.92	ต้องการพัฒนา มาก
6. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ข่าว โฆษณา บทร้อยกรองและละครสั้น	3.71	1.00	ต้องการพัฒนา มาก	4.09	0.88	ต้องการพัฒนา มาก	3.37	1.07	ต้องการพัฒนา ปานกลาง	3.80	0.99	ต้องการพัฒนา มาก
7. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในห้องเรียน สังคม และ โลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	3.81	0.97	ต้องการพัฒนา มาก	4.01	0.83	ต้องการพัฒนา มาก	3.67	0.80	ต้องการพัฒนา มาก	3.86	0.91	ต้องการพัฒนา มาก

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ความต้องการ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6											
	ร.ร. มัชฌิมวัดใหม่กรงทอง			ร.ร. ศรีมหาโพธิ			ร.ร. กรอกสมบูรณวิทยาคม			สรุปรวม 3 ร.ร.		
	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล
8. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิตความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	3.94	0.99	ต้องการพัฒนา มาก	4.02	0.85	ต้องการพัฒนา มาก	3.60	0.81	ต้องการพัฒนา มาก	3.92	0.93	ต้องการพัฒนา มาก
9. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยเรื่องต่างๆไปโดยใช้ไวยากรณ์สร้างประโยคอย่างง่าย	3.81	0.98	ต้องการพัฒนา มาก	3.88	1.01	ต้องการพัฒนา มาก	3.33	1.12	ต้องการพัฒนา ปานกลาง	3.78	1.01	ต้องการพัฒนา มาก
10. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ และแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง	3.76	0.95	ต้องการพัฒนา มาก	3.81	1.06	ต้องการพัฒนา มาก	3.60	0.97	ต้องการพัฒนา มาก	3.76	0.98	ต้องการพัฒนา มาก

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ความต้องการ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6											
	ร.ร. มัชฌมวัดใหม่กรงทอง			ร.ร.ศรีมหาโพธิ			ร.ร.กรอกสมบูรณวิทยาคม			สรุปรวม 3 ร.ร.		
	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล	\bar{X}	<i>SD</i>	แปลผล
11. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้คล่องและชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา	3.75	1.16	ต้องการพัฒนา มาก	3.85	1.07	ต้องการพัฒนา มาก	3.30	1.18	ต้องการพัฒนา ปานกลาง	3.74	1.14	ต้องการพัฒนา มาก
รวม	3.80	0.96	ต้องการพัฒนา มาก	3.99	0.85	ต้องการพัฒนา มาก	3.52	0.93	ต้องการพัฒนา มาก	3.84	0.94	ต้องการพัฒนา มาก

จากตารางที่ 4-2 แสดงความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า ระดับความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมีความต้องการพัฒนามาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.84 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า สิ่งที่นักเรียนต้องการพัฒนามากที่สุด คือ นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแสดงความรู้สึก เช่น รัก เกลียด กังวล ประทับใจ ดีใจ เสียใจ การทักทาย กล่าวอำลา ขอบคุน ขอโทษ คำหนิ และชมเชย ซึ่งเป็นการพูดแสดงความรู้สึก มีค่าเฉลี่ย 3.93 ความต้องการพัฒนาอันดับที่ 2 คือ นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดอธิบาย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย ซึ่งถือว่าการพูดที่มีความซับซ้อนและยากกว่าการพูดแสดงความรู้สึก มีค่าเฉลี่ย 3.92 และความต้องการพัฒนาอันดับที่ 3 มี 3 ข้อ ได้แก่ นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือประสบการณ์เกี่ยวกับตนเอง นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดสรุปความจากการฟังหรือการอ่านสารคดี บันเทิงคดี ข่าว หรือเหตุการณ์ที่เป็นประเด็นอยู่ในสังคม และนักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรมในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.86

ผลการวิเคราะห์รายโรงเรียนพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดของนักเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง คือ 3.94 ซึ่งนักเรียนมีความต้องการพัฒนาการพูดอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย สำหรับความต้องการพัฒนาสูงสุดของนักเรียน โรงเรียนศรีมหาโพธิ (4.16) และโรงเรียนกรอกสมบูรณวิทายาคม (3.67) คือ นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแสดงความรู้สึก เช่น รัก เกลียด กังวล ประทับใจ ดีใจ เสียใจ การทักทาย กล่าวอำลา ขอบคุน ขอโทษ คำหนิ และชมเชย นอกจากนี้นักเรียน โรงเรียนกรอกสมบูรณวิทายาคม ยังต้องการพัฒนาการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในท้องถิ่น สังคมและโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบอีกด้วย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับเจตคติและความต้องการ

ตารางที่ 4-3 วิเคราะห์คำถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ความคิดเห็นเพิ่มเติม	จำนวน นักเรียน (คน)	ร้อยละ
1	นักเรียนคิดว่าอุปสรรคที่ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดของนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จ คือ		
	1.1 ความรู้พื้นฐานทางภาษาไม่เพียงพอ	164	55.40
	1.2 การจัดการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ	80	27.03
	1.3 เรียนรู้แล้วแต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้	28	9.46
	1.4 ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ	24	8.11
2	นักเรียนคิดว่าวิธีการเรียนรู้ใดจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีที่สุด		
	2.1 เรียนกับครูผู้สอน	238	80.40
	2.2 เรียนจากสื่อช่วยการสอน CAI	33	11.15
	2.3 เรียนผ่านระบบ Internet	20	6.76
	2.4 เรียนด้วยตนเอง	5	1.69
3	หากได้รับโอกาสฝึกทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ช่วงเวลาใดที่นักเรียนสะดวกในการฝึกปฏิบัติ		
	3.1 ช่วงเย็นหลังเวลาเลิกเรียน	83	28.04
	3.2 ช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์	107	36.15
	3.3 ช่วงปิดภาคเรียน	102	34.46
	3.4 เพิ่มชั่วโมงเรียนในวันปกติ	4	1.35
4	หากนักเรียนศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี นักเรียนต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดต่อไป ใช่หรือไม่		
	4.1 ใช่	281	94.93
	4.2 ไม่ใช่	15	5.07

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนจากคำถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ (ดูตารางที่ 4-3) เกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

1. นักเรียนมีความต้องการพัฒนาความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษสูงเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 55.40 เนื่องจากนักเรียนคิดว่าการมีความรู้พื้นฐานทางภาษาไม่เพียงพอส่งผลทำให้ทักษะการพูดสื่อสารของนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จ รองลงมา คือ นักเรียนต้องการให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจขึ้น คิดเป็นร้อยละ 27.03 และอันดับที่สาม คือ นักเรียนต้องการนำความรู้ที่เรียนมาพัฒนาให้นักเรียนพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ คิดเป็นร้อยละ 9.46

ผลจากการตอบคำถามปลายเปิดดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียน ซึ่งนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า นักเรียนมีความต้องการพัฒนาความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“หนูมีปัญหาด้านคำศัพท์ หนูไม่ค่อยรู้คำศัพท์เวลาจะพูดสนทนาต้องคิดคำศัพท์นานมาก บางทีก็นึกไม่ออก ทำให้พูดสนทนาไม่ค่อยได้ ก็เลยอยากพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้แน่นๆ” (นักเรียนคนที่ 1)

“ไม่มั่นใจการใช้ไวยากรณ์ค่ะ จำโครงสร้างได้นะแค่แต่วิธีนำไปใช้ไม่สามารถนำไปใช้ได้เนื่องจากไม่ได้ใช้จริงในชีวิตประจำวัน” (นักเรียนคนที่ 2)

“พื้นฐานคำศัพท์ไม่แน่นค่ะทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าพูดกล้าแสดงออก กลัวพูดผิด” (นักเรียนคนที่ 9)

นอกจากนี้ นักเรียนมีความต้องการพัฒนาความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษแล้ว จากการสัมภาษณ์ พบว่า นักเรียนต้องการพูดสนทนาภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่างๆ ได้ แม้ว่าปัจจุบันนักเรียนจะไม่ค่อยมีโอกาสได้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับบุคคลต่างๆ ที่แวดล้อมในชีวิตประจำวัน แต่นักเรียนระบุว่านักเรียนต้องการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้เพราะภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อนักเรียนทั้งในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต ดังบทสัมภาษณ์

“หนูต้องการพัฒนาการพูดสนทนาได้ตอบในชีวิตประจำวัน หนูว่าถ้าหนูพูดได้จะเป็นประโยชน์กับตัวหนูเพราะประเทศไทยกำลังเข้าสู่อาเซียน ถ้าเราพูดภาษาอังกฤษ ภาษาจีนได้ เราก็จะแข่งขันกับเค้าได้ ยิ่งตอนนี้มีการสัมภาษณ์งานเป็นภาษาอังกฤษด้วย” (นักเรียนคนที่ 2)

“หนูต้องการพัฒนาการพูดสนทนาในชีวิตประจำวันค่ะ เนื่องจากประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่อาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เราต้องตื่นตัวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพราะถ้าเราสนทนาไม่ได้ เราก็จะสื่อสารกับชาวต่างชาติไม่ได้” (นักเรียนคนที่ 3)

“ต้องการพูดแนะนำตนเอง พูดเล่าประวัติชีวิตความเป็นมาของตนเองได้ เนื่องจากจะเป็นประโยชน์หากต้องไปสัมภาษณ์เพื่อศึกษาต่อหรือทำงาน” (นักเรียนคนที่ 4)

เมื่อนำผลวิเคราะห์การสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด มาประกอบพบว่ามีผลสอดคล้องกันในเรื่องความต้องการพัฒนาพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบทสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยครูผู้สอนทั้งสามท่านได้ให้ความเห็นว่า

“มีนักเรียนเพียงร้อยละ 20 ที่สามารถพูดทักทาย พูดแสดงการขอบคุณ หรือขอโทษได้ นักเรียนต้องพัฒนาเรื่องการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน” (ครูคนที่ 1)

“นักเรียนสนทนาทักทายเบื้องต้นได้ แต่ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์จริงของชีวิตประจำวันได้ ถ้าจะมีการสนทนาต้องเตรียมตัวก่อนล่วงหน้าค่ะ” (ครูคนที่ 2)

“นักเรียนพูดสื่อสารเบื้องต้นได้ แต่ไม่ค่อยกล้าแสดงออก ก่อนการพูดสนทนาต้องมีการฝึกซ้อมบทสนทนา” (ครูคนที่ 3)

2. นักเรียนคิดว่า วิธีการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีที่สุดคือ การเรียนกับครูผู้สอน มีคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 80.40 รองลงมา คือ เรียนจากสื่อช่วยสอน คิดเป็นร้อยละ 11.15 และอันดับสุดท้าย คือ เรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 1.69

ผลจากการวิเคราะห์คำถามปลายเปิดสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนซึ่งพบว่านักเรียนทั้งหมดมีความเห็นตรงกันว่า วิธีที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีที่สุดคือ เรียนกับครูผู้สอน ซึ่งมีนักเรียนต้องการเรียนรู้ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนชาวต่างชาติมากกว่านักเรียนที่ต้องการเรียนกับครูผู้สอนชาวไทย ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ถ้าเลือกครูสอนได้ อยากเรียนกับครูผู้สอนต่างชาติ เพราะจะทำให้เรากันเคยกับสำเนียง เวลาต้องสนทนากับชาวต่างชาติจะได้ฟังเค้ารู้เรื่อง” (นักเรียนคนที่ 3)

“ต้องการเรียนกับครูชาวต่างชาติเพราะจะได้พูดภาษาอังกฤษตลอดชั่วโมงทำให้ซึมซับและเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น” (นักเรียนคนที่ 9)

3. นักเรียนคิดว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติม คือ ช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ เป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 36.15 ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์นักเรียนให้เหตุผลว่า ช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ เป็นช่วงเวลาที่สะดวกที่สุด ไม่เครียด และมีเวลาในการเตรียมตัวก่อนเรียนมากกว่าการเรียนในช่วงเวลาเย็นหลังเลิกเรียนและการเพิ่มชั่วโมงเรียนในวันปกติ รองลงมาคือ ช่วงปิดภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 34.46 และอันดับสุดท้าย คือ การเพิ่มชั่วโมงเรียนในวันปกติ คิดเป็นร้อยละ 1.35

4. นักเรียนต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดต่อไปในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 94.93 และมีนักเรียนที่ไม่ต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป คิดเป็นร้อยละ 5.07 ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ ที่นักเรียนได้แสดงความรู้สึกว่าต้องการเรียนรู้ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษต่อไป หากได้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นเพราะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษช่วยเอื้อประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ ดังตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“พูดทักทายและพูดซื้อ-ขายสินค้าได้ค่ะ บ้านหนูขายของชำ บางครั้งก็มีชาวต่างชาติ มาซื้อของ หนูคิดไว้ว่าหนูจะเรียนการพูดสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขายและต่อรองราคาสินค้าเพิ่มเติม จะได้ช่วยที่บ้านขายของได้” (นักเรียนคนที่ 5)

“หนูพูดได้ตอบสนทนาได้ แต่ช้าค่ะ เนื่องจากหนูคิดคำตอบนาน หนูกังวลว่าหนูจะพูดผิด ทำให้หนูพูดติด ๆ ขัด ๆ หนูต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษต่อไปในระดับมหาวิทยาลัย หนูอยากพูดได้คล่องจะได้ไม่อายใครเวลาพูดสนทนาค่ะ” (นักเรียนคนที่ 8)

“ถ้าได้เรียนต่อในระดับปริญญาตรี หนูตั้งใจจะพัฒนาการพูดให้สื่อสารกับชาวต่างชาติได้ หนูอยากเป็นเลขานุการค่ะ” (นักเรียนคนที่ 9)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติในด้านบวกต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้มีความต้องการจะพัฒนาการพูดสื่อสารให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามมีนักเรียนบางส่วนมีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังเห็นได้จากการตอบคำถามปลายเปิด มีนักเรียนไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 8.11 ซึ่งเมื่อนำผลการสัมภาษณ์นักเรียนมาประกอบพบว่า มีนักเรียนจำนวน 3 คน มีเจตคติในด้านลบต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังบทสัมภาษณ์นี้

“ครูสอนอนุบาลชอบสอนให้ท่องจำคำศัพท์แบบสะกดทีละตัวอักษร แต่ไม่แปลความหมายเป็นภาษาไทย หนูเรียนไม่รู้เรื่องก็เลยไม่อยากเรียน ไม่อยากพูดภาษาอังกฤษ” (นักเรียนคนที่ 2)

“ไม่ชอบครูสอนภาษาอังกฤษ เวลานั้นนักเรียนพูดตอบไม่ได้ ครูมักจะทำโทษ หนูก็เลยไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษ” (นักเรียนคนที่ 4)

“หนูเคยเรียนพิเศษภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติตอนเรียนชั้นประถมศึกษา หนูฟังครูพูดไม่รู้เรื่อง พอครูถามก็เลยตอบไม่ได้ ทำให้หนูไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษ” (นักเรียนคนที่ 5)

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านเจตคติในการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี มีเจตคติต่อการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี ดังนี้

- 1.1 นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
- 1.2 นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต
- 1.3 นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเป็นคนกล้าแสดงออก
- 1.4 นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเรียนรู้และฝึกฝนได้
- 1.5 นักเรียนรู้สึกมีความสุขเมื่อได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. ด้านความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี มีความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ ดังนี้

- 2.1 การพูดแสดงความรู้สึกรัก เกลียด กังวล ประทับใจ ดีใจ เสียใจ การทักทาย กล่าวอำลา ขอบคุณ ขอโทษ คำหนิ และชมเชย
- 2.2 การพูดอธิบาย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย
- 2.3 การพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือประสบการณ์เกี่ยวกับตนเอง
- 2.4 การพูดสรุปความจากการฟังหรือการอ่านสารคดี บันเทิงคดี ข่าว หรือ เหตุการณ์ที่เป็นประเด็นอยู่ในสังคม
- 2.5 การพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

ผลจากการวิเคราะห์การตอบคำถามปลายเปิดและข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยสรุป พบว่า

1. นักเรียนร้อยละ 91.89 มีเจตคติที่ดีต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพราะเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ทั้งด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ นักเรียนเพียงร้อยละ 8.11 มีเจตคติไม่ดีต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ไม่ดีจากอดีตส่งผลให้นักเรียนดังกล่าวมีเจตคติไม่ดีต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. นักเรียนร้อยละ 90 ต้องการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยให้เหตุผลว่า ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่อาเซียนในปี 2558 คนไทยต้องเตรียมตัวสนทนากับชาติอื่น ๆ ในอาเซียน ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสนทนา หากนักเรียนพูดแนะนำตนเอง พูดทักทาย พูดกล่าวลา พูดแสดงความรู้สึก และพูดเล่าประสบการณ์ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งในการดำเนินชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น การสัมภาษณ์งาน และการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนที่มีความเห็นว่าทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนที่สุด คือ การพูดสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตัว การทักทาย การกล่าวขอบคุณ การขอโทษ การพูดสนทนาภาษาอังกฤษได้ถือเป็นประตูสู่ประเทศในกลุ่มอาเซียนและจะเพิ่มโอกาสในการทำงานให้กับผู้ที่มีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ครูท่านหนึ่งยังเพิ่มเติมว่า การจะพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้นั้นนักเรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ก่อน การท่องศัพท์ที่ดีควรให้อยู่ในความทรงจำระยะยาวโดยครูควรสื่อคำศัพท์ด้วยภาพ หรือมีประสบการณ์ตรง เช่น ได้เห็น ได้สัมผัสจะทำให้จำได้ดี ไม่ควรแปลเป็นภาษาไทยเพราะไม่นานนักเรียนก็จะลืมความหมาย เป็นผลทำให้คิดคำศัพท์ไม่ออกและพูดสื่อสารไม่ได้ในที่สุด ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกันกับผลการวิเคราะห์คำถามปลายเปิดและผลการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่านักเรียนมีความต้องการพัฒนาความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษสูงที่สุด (ร้อยละ 55.40) เพราะนักเรียนคิดว่าความรู้พื้นฐานทางภาษาของนักเรียนไม่เพียงพอจึงส่งผลทำให้ทักษะการพูดสื่อสารของนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จ

3. นักเรียนร้อยละ 80.40 ต้องการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการเรียนกับครูผู้สอนและต้องการให้ครูผู้สอนชาวต่างชาติเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้พูดสื่อสารให้กับนักเรียนด้วยเหตุผลเพื่อให้เกิดแรงกระตุ้นในการฝึกพูดภาษาอังกฤษและเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษาซึ่งครูผู้สอนชาวต่างชาติทำได้ดีกว่าครูผู้สอนชาวไทย อนึ่งครูผู้สอนชาวไทยมักจะเฉลยและแปลความหมายประโยคทำให้นักเรียนมักจะรอคอยคำเฉลยมากกว่าการคิดและโต้ตอบ

บทสนทนาด้วยตนเอง มีนักเรียนบางส่วนต้องการเรียนกับครูผู้สอนชาวไทยโดยให้เหตุผลว่า ครูผู้สอนชาวไทยอธิบายบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติได้เข้าใจว่าครูผู้สอนชาวต่างชาติ นอกจากนี้ นักเรียนร้อยละ 94.93 ยังต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษต่อไปในระดับปริญญาตรี สำหรับช่วงเวลาที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากเวลาเรียนปกติ นักเรียนร้อยละ 36.15 คิดว่าช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์เหมาะสมที่สุดเพราะมีเวลาในการทบทวนและเตรียมตัวก่อนเรียน

4. ครูผู้สอนร้อยละ 100 มีความเห็นว่า ครูที่ทำการสอนรายวิชาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมีความสามารถพิเศษหรือเทคนิคพิเศษที่แตกต่างจากครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโดยทั่วไป คือ ครูผู้สอนควรพูดภาษาอังกฤษได้คล่องเหมือนเจ้าของภาษาและมีวิธีการทำให้นักเรียนยอมรับและเข้าใจภาษาอังกฤษที่ครูสื่อสารออกมา และควรใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากที่สุด คำใดหรือสำนวนใดที่นักเรียนฟังไม่เข้าใจ ครูควรใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่ายอธิบาย ไม่ควรใช้ภาษาไทยในห้องเรียนเพราะจะทำให้เด็กไม่มีความพยายามที่จะพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องพูดภาษาอังกฤษเก่งแล้ว ครูผู้สอนควรมีความสามารถในการจัดกิจกรรมด้วย โดยสร้างกิจกรรมการฝึกพูดสนทนาที่คล้ายกับสถานการณ์จริงที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียนสม่ำเสมอ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี มีประเด็นสำคัญที่ควรอภิปราย ดังนี้

1. ด้านเจตคติ ในภาพรวมนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาระดับที่สูงขึ้น เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเนื่องจากนักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษว่ามีความจำเป็นและสำคัญสำหรับการศึกษาและการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์ (2548) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ รู้สึกว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สำคัญ มีประโยชน์ มีความจำเป็นและมีคุณค่าควรแก่การศึกษา ในทำนองเดียวกับ ดีเด่น เบ็ญจาวาน (2556) ที่ศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษ

ในระดับต่ำ พบว่า นักศึกษามีเจตคติด้านบวกเชิงใช้ประโยชน์ภาษาอังกฤษที่เอื้อต่อการทำงานและการศึกษา นักศึกษาเชื่อมั่นว่าการมีความรู้ภาษาอังกฤษจะนำไปสู่ความก้าวหน้าและความสำเร็จทั้งในการทำงานและการศึกษา ทั้งนี้ Gardner and Lambert (1972) ได้สรุปว่า การเรียนภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จนอกจากองค์ประกอบด้านความสามารถทางทักษะแล้ว เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อภาษาเป้าหมาย มีผลต่อพฤติกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาดังกล่าวได้ประสบความสำเร็จ ซึ่งตรงกับ Klein (1990, pp. 37-38) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สอง จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี เจตคติเป็นสิ่งสำคัญที่นำไปสู่การเรียนรู้ และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้นั้น ดังนั้นเจตคติจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา วัลโรจนวงศ์ (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี: นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต พบว่า เจตคติและความรับผิดชอบมีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ จากงานวิจัยดังกล่าว มีนักศึกษาที่ไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้สูงถึงร้อยละ 25.3 ตามที่ นันทา สุรักษา (2544, หน้า 161) กล่าวว่า เจตคติเป็นแนวโน้มหรือความพร้อมที่จะสนองตอบต่อบุคคล วัตถุ สถานการณ์แวดล้อม หรือสิ่งเร้าซึ่งอาจมีทิศทางทั้งทางบวกและลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติในทางลบก็จะหลีกเลี่ยง สามารถสรุปได้ว่าการที่ นักศึกษามีเจตคติไม่ดีต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาไม่กระตือรือร้นในการเรียน หลีกเลี่ยงการฝึกฝนการพูดสนทนา จึงส่งผลให้พูดสนทนาไม่ได้

อย่างไรก็ตามงานวิจัยครั้งนี้ นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือ เกรด 2 และเกรด 2.5 แต่ในภาพรวมโดยสรุป นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการพูดสื่อสารอังกฤษ ทั้งนี้ Gardner and Lambert (1972, p. 20) ได้ อธิบายว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาที่สอง แต่ลักษณะของความสัมพันธ์ นั้นเป็นอิสระจากความถนัดและสติปัญญา ในกรณีนี้สามารถอธิบายได้ว่า แม้นักเรียนผู้ตอบแบบ สอบถามส่วนใหญ่จะไม่ใช่นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาที่ดี แต่นักเรียนสามารถมีเจตคติที่ดีได้ เนื่องจาก เจตคติไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระดับสติปัญญา ดังนั้นคนมีสติปัญญาระดับใดก็สามารถมีเจตคติที่ดีได้

2. จากผลการวิจัยในการตอบคำถามข้อคำถามเชิงนิเสธ 3 ข้อ พบว่า นักเรียนมีเจตคติ ระดับปานกลางต่อข้อคำถามเชิงนิเสธทั้ง 3 ข้อ ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วย นักเรียนรู้สึกหงุดหงิด

เมื่อต้องเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนต้องการให้หมดชั่วโมงเรียนเร็วกว่าปกติเพราะรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน และนักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องใช้สมองมาก การที่นักเรียนมีเจตคติระดับปานกลางแสดงว่านักเรียนไม่ต้องการแสดงความคิดเห็นไปในทางใดทางหนึ่ง นั่นคือนักเรียนรู้สึกไม่แน่ใจหรือไม่มั่นใจในความรู้สึกของตนเองต่อข้อคำถาม อีกนัยสำคัญอาจเป็นไปได้ว่านักเรียนเกิดความสับสนกับข้อคำถามเชิงนิเสธจึงไม่กล้าตัดสินใจ

3. ด้านความต้องการพัฒนาความสามารถ ในภาพรวมนักเรียนมีความต้องการพัฒนาความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแสดงความรู้สึก รัก เกลียด กังวล ประทับใจ ดีใจ เสียใจ การทักทาย กล่าวอำลา ขอบคุณ ขอโทษ คำหนิ และชมเชย เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา การพูดอธิบาย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และอันดับที่สาม คือ การพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือประสบการณ์เกี่ยวกับตนเอง สามารถอภิปรายได้ว่า สิ่งที่นักเรียนต้องการพัฒนา คือ การพูดแสดงความรู้สึกในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เป็นการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ โดยประเทศสมาชิกสามารถเคลื่อนย้ายการลงทุนและแรงงานอย่างเสรี ส่งผลให้นักลงทุนและแรงงานต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจและใช้แรงงานในประเทศไทยมากขึ้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญในฐานะภาษากลางที่ใช้ในการสนทนากับชาวต่างชาติ หากเรามีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจะเพิ่มโอกาสในการทำงาน การประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น ดังที่ พสุ เดชะรินทร์ (2547) ได้ให้มุมมองของบัณฑิตที่พึงประสงค์ว่า บัณฑิตจะต้องมีทักษะพื้นฐานด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ดี และต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม นักเรียนและนักศึกษาผู้ซึ่งจะเป็นแรงงานหรือนักธุรกิจในอนาคตของประเทศไทยกลับมีจุดด้อยในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังเห็นได้จากงานวิจัยหลายชิ้นซึ่งทำการศึกษาความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เช่น เบญจมาศ กิมสุวรรณ (2550) ได้ศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1-4 ของสถาบันราชภัฏนครปฐม พบว่า นักศึกษามีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดมากที่สุด เพื่อใช้ในการชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต ทำนองเดียวกับ ทศนัย ไชยโกษีย์ (2547, หน้า 34-46) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่นักศึกษาต้องการพัฒนา คือ พัฒนาทักษะการพูดรายงาน ปากเปล่าเกี่ยวกับวิชาชีพและการพูดสนทนาได้ตอบในสถานการณ์งานอาชีพหรือการทำงานในชีวิตประจำวันเป็นลำดับแรก โดยนักศึกษาระบุว่าไม่สามารถพูดรายงานทางวิชาชีพได้เพราะผู้สอนเน้นทักษะการอ่านมากกว่าการพูด สอดคล้องกับผลการวิจัยจากการตอบคำถามปลายเปิด พบว่า

นักเรียนร้อยละ 27.03 ไม่ชอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพราะมองว่าครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ อย่างไรก็ตาม Finocchiaro and Brumfit (1983, p. 141) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้ คือ ครูควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้ถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน พูดเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน โดยครูอาจกำหนดคำสำคัญให้ พูดรายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนด และจัดกิจกรรมให้นักเรียนพูดอภิปราย แสดงความคิดเห็นหรือแสดงบทบาทสมมติ การสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ เช่นเดียวกับ กรมวิชาการ (2542, หน้า 21-22) ได้เสนอแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ควรจัดบรรยากาศให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาโดยการสร้างความเคยชินในการพูดภาษาอังกฤษกับผู้เรียนด้วยประโยคง่าย ๆ สร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษและหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยในชั้นเรียน ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนควรเป็น ไปด้วยความสนุกสนานเพื่อสร้างเจตคติที่ดีของผู้เรียนต่อการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ซึ่งอาจจะใช้เกม เพลง หรือบทบาทสมมติ นอกจากนี้ผู้สอนต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องไวยากรณ์ คำศัพท์ และวิธีการออกเสียง สำเนียงที่ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน Balbin (1979) ได้ศึกษาการใช้ภาษาในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นสมาชิกองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asian Ministers of Education Organization) โดยทำการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ทักษะที่ผู้เรียนต้องการเรียนมากที่สุดคือการพูด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chan (2001) ซึ่งได้วิจัยเพื่อวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ The Hong Kong Polytechnic University จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาต้องการปรับปรุงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการค้นคว้าผลงานทางวิชาการและใช้ในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ นักศึกษายังให้ความเห็นว่า ทักษะการพูด มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เมื่อพิจารณาความต้องการพัฒนาความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายโรงเรียน พบว่า นักเรียนโรงเรียนศรีมหาโพธิ์และนักเรียนโรงเรียนกรอกสมบูรณวิทยาควมมีความต้องการพัฒนาการพูดแสดงความรู้สึก เช่น รัก เกลียด กังวล ประทับใจ ดีใจ เสียใจ การทักทาย กล่าวอำลา ขอบคุณ ขอโทษ คำหนิ และชมเชย ด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุด การพูดแสดงความรู้สึกดังกล่าว เป็นเพียงการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง ซึ่งมีความต้องการพัฒนาการพูดอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย ความต้องการดังกล่าวเป็นความต้องการพัฒนาการพูดที่ยากและซับซ้อนกว่าการพูดแสดงความรู้สึก ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า

โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทองมีครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นชาวต่างชาติจึงส่งผลให้นักเรียนต้องการ สนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูผู้สอนชาวต่างชาติเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของ ชาวต่างชาติกับของไทย

4. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษและ มีความต้องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับต้องการ พัฒนามาก ดังที่ สุชา จันทน์เอม (2541, หน้า 242) ได้กล่าวว่า เจตคติมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ องค์ประกอบทางปัญญา องค์ประกอบทางความรู้สึก และองค์ประกอบทางพฤติกรรม ซึ่งองค์ประกอบทางพฤติกรรมเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล คือ ความโน้มเอียง ที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตอบโต้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งออกมา พฤติกรรมที่เขาแสดงออกมานั้นเกิด จากความรู้และความรู้สึกที่เขามีอยู่เกี่ยวกับวัตถุ เหตุการณ์ หรือบุคคลนั้น ๆ เอง ถ้าบุคคลนั้นมี ทักษะที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมแบบเข้าหา แต่ถ้ามีทักษะดีต่อสิ่งนั้น ๆ ไม่ดีก็จะเกิด พฤติกรรมในการถอยหนีหรือหลีกเลี่ยง จากคำกล่าวของสุชา จันทน์เอม (2541, หน้า 242) จึงอาจ คาดการณ์ได้ว่าการที่นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความ ต้องการพัฒนาความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากทุกข้อ เนื่องจากเมื่อ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดก็ย่อมจะแสดงออกในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ต้องการทำ ต้องการปฏิบัติ และต้องการพัฒนาสิ่งนั้นให้ดียิ่งขึ้นไป

5. การที่นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความต้องการพัฒนา ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับ มาก แสดงถึงนักเรียนเห็นความสำคัญและ ประโยชน์ของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่ต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แต่ผลจากการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนกลับพบว่า ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับ ต้อง ปรับปรุง เนื่องจากมีนักเรียนเพียงร้อยละ 20 ที่สามารถพูดทักทาย พูดแสดงการขอบคุณ หรือ ขอโทษได้ ซึ่งสาเหตุเกิดจากนักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ความรู้ทางด้าน คำศัพท์และ ไวยากรณ์บกพร่อง ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าพูดเพราะกลัวพูดผิด ดังที่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2540, หน้า 124-128) ได้กล่าวถึง ผู้เรียนภาษาที่ดีควรมีลักษณะ เป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร มีความตั้งใจจะฝึกฝนภาษา และมีความสนใจ ที่จะแสวงหาโอกาสในการพบปะกับเจ้าของภาษาเพื่อฝึกฝนการพูด ดังนั้นนักเรียนควรปรับ เปลี่ยน พฤติกรรมการเรียนด้วยการใส่ใจการเรียน ฝึกฝนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกเวลา เรียนจากแบบฝึกทักษะพูดสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ ในระบบอินเทอร์เน็ต หรือครูผู้สอนจัดทำ นวัตกรรมการเรียนรู้ชุดฝึกทักษะการพูดสนทนาให้นักเรียนพัฒนาความสามารถการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนติดตาม ประเมินผล ความก้าวหน้าการฝึกพูดของนักเรียน และ

อาจมีการเสริมแรงด้วยการให้คะแนนเพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกพูดสนทนา สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาของ Thorndike ซึ่ง ซีระชัย ปุณณโชติ (2532, หน้า 9) ได้สรุปกฎแห่งการเรียนรู้ ของ Thorndike ไว้ว่า การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะดียิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนแน่ใจว่าพฤติกรรมนั้นถูกต้องและการให้รางวัลจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ อีก (กฎแห่งผล) การที่ได้กระทำซ้ำ ๆ ในพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งจะทำให้พฤติกรรมนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การฝึกหัดที่มีการควบคุมที่ดีจะส่งเสริมผลการเรียนรู้ (กฎแห่งการฝึกหัด) ดังนั้นหากนักเรียนฝึกฝนการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเป็นประจำจากสถานการณ์จำลองที่ถูกกำหนด หรือจากชุดฝึกทักษะการพูดสนทนาที่ครูสร้างขึ้น โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ควบคุม ติดตามการฝึกหัดและมีการเสริมแรงก็จะช่วยส่งเสริมการพูดสนทนาที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นการสร้างประสบการณ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้คุ้นเคยรูปแบบหนึ่ง เมื่อนักเรียนพบกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะพูดสื่อสารได้

ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนเก็บจากกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 3.25 (9 คน) เพื่อนำผลการสัมภาษณ์มาสนับสนุนผลการวิจัยจากแบบสอบถาม จึงอาจจะใช้เป็นเพียงส่วนหนึ่งในการสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

1. โรงเรียนควรจัดทำหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรเฉพาะ โดยแยกจากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเน้นเฉพาะกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยตรง
2. โรงเรียนควรจัดหางบประมาณในการจ้างครูผู้สอนชาวต่างชาติเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษา
3. โรงเรียนควรจัดอบรมเทคนิคและวิธีการสอนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับครูผู้สอนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับวัยและความต้องการของนักเรียนยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาความต้องการในการนำทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษไปใช้หลังจบการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่จบการศึกษาแล้วมิได้ศึกษาต่อ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเข้าสู่สังคมของการทำงาน
2. ศึกษากิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริม และพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ ความต้องการพัฒนาความสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จามรี เชื้อชัย, ชีรวุฒิ เอกะกุล และกชกร ชีปัดดี. (2557). การวิจัยและพัฒนาชุดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 15(2), 13-23.
- จิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์. (2548). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชูชีพ อ่อน โคนสูง. (2550). *จิตวิทยาคัพพ์*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดีเด่น เบ็ญฮาวัน. (2556). *ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทวยวดี คำพูน. (2555). *เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ*. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาภาษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก.
- ทักษ์ชัย ไชยโกษี. (2547). *ปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสายวิชาช่างอุตสาหกรรมของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ*. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีระชัย ปุณณ โชคดี. (2532). *การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเส้นทางสู่อาจารย์ 3*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นางสมร พงษ์พานิช. (2551). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจา
ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา
ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 18(1), 85-97.
- นันทา สุรักษา. (2544). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา ้วยโรจนวงศ์. (2543). *การศึกษาปัจจัยที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี: นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
คุณภีนิพนธ์อักษรศาสตร์คุณภีบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- เบญจมาศ กิมสุวรรณ. (2550). *ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรม
วิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1-4 สถาบันราชภัฏ. นครปฐม: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครปฐม.*
- ปองรัตน์ ศรีสืบ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2553). การศึกษาความต้องการในการเรียน
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนใน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
ในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 2(3), 84-98.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พสุ เดชะรินทร์. (2547). *บัณฑิตที่พึงประสงค์*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2004q2/article2004june01p3.htm>
- พันธณีย์ วิหคโต. (2546). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.
วารสารวิชาการ, 6(9), 24-29.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2540). *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎี
การสื่อสาร*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รุ่งระวี สมะวรรณะ. (2552). *การศึกษาความต้องการจำเป็น ปัญหา และความต้องการของนักเรียน
ในโครงการโรงเรียนสอนสองภาษาโรงเรียนวินิตมัธยม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- ศุทธิพร สุ่มมาตย์, จิระพร ชะโน และทิพาพร สุจारी. (2555). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา. *วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 34(1), 197-208.

- สมาคมครูและบุคลากรทางการศึกษา อำเภอสรีมหาโพธิ. (2554). รายงานการประมุขยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนกลุ่มโรงเรียนช่วงชั้นที่ 4. ปราจีนบุรี: สมาคมครูและ
บุคลากรทางการศึกษา อำเภอสรีมหาโพธิ.
- สุชา จันทน์เอม. (2541). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2520). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: แพรววิทยา.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2549). *จิตวิทยาการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์
- สุณี แสงทอง. (2552). *ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร.*
สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภัทธา ทวีศรี. (2545). *เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนบ้านเมืองนะ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่.*
สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุกันทนา เจริญวัลย์. (2540). *การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.*
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.*
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ โส้วตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อริสา อนุยะโต. (2555). *วิจัยชั้นเรียน เรื่องการวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสถาน
ประกอบการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2/14
จำนวน 37 คน*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์ กรุงเทพมหานคร.
- ไอริน สิงห์ดา. (2544). *เจตคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนบ้านทุ่งพร้าว (เพ็ญศรีอู่ท้าว) อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย.*
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- Balbin, J. (1979). Language planning in SEAMEO countries. *RELC Journal*, 8(12), 35-49.
- Best, J.W. (1970). *Research in education*. New Jersey: Prentice Hall.
- Brown, H. D. (1994). *Teaching by principles*. USA: Prentice Hall Regents.
- Chan, V. (2001). Determining students' language needs in a tertiary setting. *English Teaching Forum*, 7-11.
- Choy, C. S., & Troudi, S. (2006). An investigation into the changes in perceptions and attitudes towards learning English in a Malaysian college. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 18(2), 120-130.
- Dobson, J. M. (1979). The national syllabus: Theory and practice. *English Teaching Forum*, 17(2), 2-10.
- Ferris, D. (1998). Students' views of academic aural/oral skills. *A comparative needs analysis. TESOL Quarterly*, 32, 289-318.
- Finocchiaro, M., & Brumfit, C. (1983). *The functional notional approach: From theory to practice*. New York: Oxford University Press.
- Gardner, R. C., & Lambert, W. (1972). *Attitudes and motivations in second language learning*. Rowley, MASS: Newbury House.
- Guilford, J. P. (1959). *Personality*. New York: Mc Graw-Hill.
- Hergenhahn, B. R. (1980). *An introduction to theories of personality*. New Jersey: Prentice Hall.
- Hutchinson, T., & Water, A. (1994). *English for specific purposes: A learning-centred approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Johnson, K., & Morrow, K. (1981). *Communication in the classroom*. London: Longman.
- Kennedy, C., & Bolitho, R. (1984). *English for specific purposes*. London: MacMillan.
- Khamkien, A. (2010). Teaching English speaking skills and English speaking tests in the Thai context: A reflection from Thai perspective. *English Language Teaching*, 3(1), 184-190.
- Klein, W. (1990). *Second language acquisition*. London: Cambridge University Press.
- Krashen, S. D. (1982). *Second language acquisition and second language learning*. Oxford: Pergamon.
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching* (2nd ed). Oxford: Oxford University Press.

- Likert, R. (1932). *A technique for the measurement of attitudes*. New York : The Science Press.
- Littlewood, W. (1995). *Communicative language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Luoma, S. (2004). *Assessing speaking*. Cambridge: Cambridge University Press.
- McShane, S. L., & Von Glinow, M. A. (2000). *Organizational behavior*. Boston: Mc-Graw-Hill.
- Munby, J. (1978). *Communicative syllabus design*. London: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2002). *Designing tasks for the communication classroom*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Paulston, C. B., & Bruder, M. N. (1976). *Teaching English as a second language: Techniques and procedures*. Cambridge: Winthrop.
- Robinson, P. C. (1980). *English for specific purposes*. Oxford: Pergamon Press.
- Schutz, N. W., & Derwing, B. L. (1981). The problem of needs assessment in English for specific purposes: Some theoretical considerations. In Mackay, R. & Palmer, J. D. (Eds.), *Language for specific purposes: Program design and evaluation*. Rowley, MASS: Newbury House.
- Scott, R. (1981). Speaking. In K. John, & M. Keith. (Eds.), *Communication in the classroom*. London: Longman.
- Thepsiri, K. & Pojanapunya, P. (2012). Remedial students' attitudes towards English language learning and their causal attributions for success or failure. *Journal of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University*, 29(1), 25-50.
- Thongsri, M. (2006). *An investigation into the implementation of 2001 English curriculum in government secondary schools in Songkhla*. Master of Arts Thesis in Applied Linguistics, Prince of Songkhla University.
- Triandis, H. C. (1971). *Attitude and attitude change*. New York: John Wiley & Sons.
- Tsui, C. J. (1992). English business communication skills training needs of non-native English-speaking managers: A case in Taiwan. *Bulletin of the Association for Business Communication*, 55(1), 40-41.
- Wilkins, D. A. (1979). *Notional syllabuses*. Oxford: Oxford University Press.
- Williams, A. (2010). How to write and analyse a questionnaire. *Journal of Orthodontics*, 30(3), 245-252.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อสำรวจเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูด
สื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

แบบสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อศึกษาเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ

แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนเพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ
จังหวัดปราจีนบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เจตคติต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
- ตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขอความอนุเคราะห์จากผู้ตอบแบบสอบถามได้โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อให้ผลการวิจัยมีความเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นางสาวประทุมพร คำวัน

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ หญิง	☐ ชาย
-------------------------------	------------------------------
2. นักเรียนกำลังเรียนในสายการเรียนใด

☐ วิทยาศาสตร์	☐ ศิลป์ – คำนวณ	☐ ศิลป์ – ภาษา
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)		
3. นักเรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาใด

☐ อนุบาล 1-3	☐ ประถมศึกษาปีที่ 1-3
☐ ประถมศึกษาปีที่ 4-6	☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1-3
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4-6	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
4. โรงเรียนที่นักเรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นโรงเรียน.....

☐ รัฐบาล	☐ เอกชน
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)	
5. ระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน คือ.....

☐ เกรด 0	☐ เกรด 2,2.5	☐ เกรด 4
☐ เกรด 1,1.5	☐ เกรด 3,3.5	
6. ระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูดของนักเรียน คือ.....

☐ เกรด 0	☐ เกรด 2,2.5	☐ เกรด 4
☐ เกรด 1,1.5	☐ เกรด 3,3.5	

ตอนที่ 2 เจตคติต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ และทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างเพื่อแสดง

ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 4 หมายถึง เห็นด้วย
 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเรียนรู้และฝึกฝนได้ง่าย					
2. นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ					
3. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเป็นคนกล้าแสดงออก					
4. นักเรียนกล้าพูดโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ					
5. ในการฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษ นักเรียนต้องการให้หมดชั่วโมงเรียนเร็วกว่าปกติเพราะรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน					
6. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องใช้สมองมาก					
7. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต					
8. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น					
9. นักเรียนรู้สึกมีความสุขเมื่อได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ					
10. นักเรียนต้องการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา					

ตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วพิจารณาถึงระดับความต้องการในการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของท่าน และทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างตามระดับความต้องการของท่าน

- 5 หมายถึง ต้องการพัฒนามากที่สุด
 4 หมายถึง ต้องการพัฒนามาก
 3 หมายถึง ต้องการพัฒนาในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง ต้องการพัฒนาน้อย
 1 หมายถึง ต้องการพัฒนาน้อยที่สุด

ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	ระดับความต้องการพัฒนา				
	5	4	3	2	1
11. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแสดงความรู้สึก เช่น รัก เกลียด กังวล ประทับใจ ดีใจ เสียใจ การทักทาย กล่าวอำลา ขอบคุณ ขอโทษ คำทนิ และชมเชย					
12. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดชี้แจง พูดอธิบายบางสิ่งบางอย่างที่มีขั้นตอนซับซ้อน					
13. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือประสบการณ์เกี่ยวกับตนเอง					
14. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดรายงานหน้าชั้นเรียนและอธิบายโต้ตอบ ข้อซักถามในการนำเสนอผลงาน					
15. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดสรุปความจากการฟัง หรือการอ่านสารคดี บันเทิงคดี ข่าว หรือ เหตุการณ์ที่เป็นประเด็นอยู่ในสังคม					
16. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ข่าว โฆษณา บทร้อยกรองและละครสั้น					

ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	ระดับความต้องการพัฒนา				
	5	4	3	2	1
17. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในท้องถิ่น สังคม และ โลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ					
18. นักเรียนต้องการพัฒนาการพูดอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย					
19. นักเรียนต้องการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยเรื่องต่างๆไปโดยใช้ไวยากรณ์สร้างประโยคอย่างง่ายได้					
20. นักเรียนต้องการพูดสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ และแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องได้					
21. นักเรียนต้องการพูดสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้คล่องและชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา					

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ และทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

- นักเรียนคิดว่าอุปสรรคที่ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดของนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จ คือ
 - ความรู้พื้นฐานทางภาษาไม่เพียงพอ การจัดการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ
 - เรียนรู้แล้วแต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ
 - อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- นักเรียนคิดว่าวิธีการเรียนรู้ใดจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีที่สุด
 - เรียนกับครูผู้สอน เรียนจากสื่อช่วยการสอน CAI
 - เรียนผ่านระบบ Internet อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. หากได้รับโอกาสฝึกทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ช่วงเวลาใดที่นักเรียนสะดวกในการฝึกปฏิบัติ
☐ ช่วงเย็นหลังเวลาเลิกเรียน	☐ ช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์
☐ ช่วงปิดภาคเรียน	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. หากนักเรียนศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี นักเรียนต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดต่อไป ใช่ หรือ ไม่ใช่
-	
--
☐ ใช่
☐ ไม่ใช่
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

คำถามในการสัมภาษณ์นักเรียน

เรื่อง การศึกษาเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ
จังหวัดปราจีนบุรี

1. ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องการพัฒนามากที่สุดคือทักษะเรื่องใด
เพราะเหตุใด
2. หากนักเรียนมีโอกาสเลือกครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
ระหว่างครูผู้สอนชาวไทย และครูผู้สอนชาวต่างชาติ นักเรียนจะเลือกใคร ด้วยเหตุผลใด

คำถามในการสัมภาษณ์ครูผู้สอน

เรื่อง การศึกษาเจตคติและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ
จังหวัดปราจีนบุรี

1. ท่านคิดว่าทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนที่สุดคือทักษะการพูดในเรื่องใด
2. ท่านคิดว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรมีความสามารถพิเศษหรือเทคนิคการสอนพิเศษในเรื่องใดที่แตกต่างจากการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยทั่วไปที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก ข

สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หน่วยจัดการเรียนการสอน โทร. ๒๓๒๗

ที่ ศธ ๖๖๑๑.๑/ ๐๙๙๐

วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ ไชยสุริยา

ด้วยนางสาวประทุมพร คำวัน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตน์จำลอง ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความได้แนบเค้าโครงงานนิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด (ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ (เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย ๐๘ ๔๔๕๑ ๗๔๐๓ และ E-mail Address ผู้วิจัย: poom_pra@windowlive.com)

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่ ศร ๖๖๑๑/ ๑๕๒๒

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาว
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน คุณวันเพ็ญ สงวนสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย ค่าโครงการงานนิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวประทุมพร คำวัน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความได้แนบค่าโครงการงานนิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด (ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน่วยจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๑๐ ๒๓๒๗ / โทรสาร ๐ ๓๘๓๙ ๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘ ๔๔๕๑ ๗๔๐๓

E-mail Address ผู้วิจัย: poom_pra@windowslive.com

ภาคผนวก ค

สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

ที่ ศร ๖๖๑๑/ ๑๕๒๕

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถนนลงหาดบางแสน
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวประทุมพร คำวัน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การสำรวจ ปัญหาและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ ๒๕ มิถุนายน - ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน่วยจัดการการเรียนการสอน คณะฯ

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๑๐ ๒๓๒๗ / โทรสาร ๐ ๓๘๓๙ ๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘ ๔๔๕๑ ๗๔๐๓

E-mail Address ผู้วิจัย: poom_pra@windowslive.com

ที่ ศธ ๖๖๑๑/ ๑๕๒๕

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถนนลงทาดบางแสน
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีมหาโพธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวประทุมพร คำวัน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การสำรวจ ปัญหาและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ ๒๕ มิถุนายน - ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน่วยจัดการการเรียนการสอน คณะฯ

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๑๐ ๒๓๒๗ / โทรสาร ๐ ๓๘๓๙ ๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘ ๔๔๕๑ ๗๔๐๓

E-mail Address ผู้วิจัย: poom_pra@windowslive.com

ที่ ศธ ๖๖๑๑/ ๑๕๒๖

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถนนลงหาดบางแสน
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกรอกสมบูรณวิद्याคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวประทุมพร คำวัน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การสำรวจ ปัญหาและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตน์จำลอง ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ ๒๕ มิถุนายน - ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน่วยจัดการการเรียนการสอน คณะฯ

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๑๐ ๒๓๒๗ / โทรสาร ๐ ๓๘๓๙ ๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘ ๔๔๕๑ ๗๔๐๓

E-mail Address ผู้วิจัย: poom_pra@windowslive.com

ภาคผนวก ง

สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ ๖๖๑๑/ ๑๖๖๘

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาวบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตกระทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำร้องขอย่างงานนิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวประทุมพร คำวัน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยด้วยตนเองจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน่วยจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๑๐ ๒๓๒๗ / โทรสาร ๐ ๓๘๓๙ ๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘ ๔๔๕๑ ๗๔๐๓

E-mail Address ผู้วิจัย: poom_pra@windowstlive.com

ที่ ศธ ๖๖๑๑/ ๑๖๗/๑

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาวบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีมหาโพธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโครงการงานนิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวประทุมพร คำวัน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยด้วยตนเองจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน่วยจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๑๐ ๒๓๒๗ / โทรสาร ๐ ๓๘๓๙ ๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘ ๔๔๕๑ ๗๔๐๓

E-mail Address ผู้วิจัย: poom_pra@windowslive.com

ที่ ศธ ๖๖๑๑/ ๑๒๗/๐

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลงหาดบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกรอกสมบูรณวิद्याคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงงานนิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวประทุมพร คำวัน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง การสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ เจตนจำลอง ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยด้วยตนเองจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน่วยจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๑๐ ๒๓๒๗ / โทรสาร ๐ ๓๘๓๙ ๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘ ๔๔๕๑ ๗๔๐๓

E-mail Address ผู้วิจัย: poom_pra@windowslive.com

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินค่าประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามระหว่างคำถาม
กับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (Index of Consistency)

การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
ระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (Index of Item Objective Congruence)

โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาคำถาม ดังนี้

1 คะแนน หมายถึง ผู้ตรวจสอบแน่ใจว่าคำถามนั้นสามารถวัดได้ตรงจุดประสงค์งานวิจัย

0 คะแนน หมายถึง ผู้ตรวจสอบไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสามารถวัดตรงจุดประสงค์งานวิจัย

-1 คะแนน หมายถึง ผู้ตรวจสอบแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์งานวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญ 1 ผศ.ดร.อานนท์ ไชยสุริยา

ผู้เชี่ยวชาญ 2 ดร.ดวงกมล วงษ์ศรีหัส

ผู้เชี่ยวชาญ 3 อาจารย์วันเพ็ญ สวงวนสุข

ข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	รวม	โดยเฉลี่ย
ความคิดเห็นด้านเจตคติในการเรียนรู้					
1. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเรียนรู้และฝึกฝนได้ง่าย	1	1	0	2	0.67
2. นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1
3. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเป็นคนกล้าแสดงออก	1	1	1	3	1
4. นักเรียนกล้าพูดได้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1
5. ในการฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษ นักเรียนต้องการให้หมดชั่วโมงเรียนเร็วกว่าปกติเพราะรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน	1	1	1	3	1
6. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องใช้สมองมาก	1	1	1	3	1
7. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต	1	1	1	3	1

ข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	รวม	โดยเฉลี่ย
8. นักเรียนคิดว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาระดับที่สูงขึ้น	1	1	1	3	1
9. นักเรียนรู้สึกมีความสุขเมื่อได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1
10. นักเรียนต้องการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา	1	1	1	3	1
ความต้องการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ					
11. การพูดแสดงความรู้สึก เช่น รัก เกลียด กังวล ประทับใจ ดีใจ เสียใจ การทักทาย กล่าวอำลา ขอบคุณ ขอโทษ คำหุณี และชมเชย	0 ควรย้า คำว่า ต้องการ พัฒนา	1	0	1	0.33
12. การพูดชี้แจง และพูดอธิบายบางสิ่งบางอย่างที่มีขั้นตอนซับซ้อน	0 ควรย้า คำว่า ต้องการ พัฒนา	1	0	1	0.33
13. การพูดแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือประสบการณ์เกี่ยวกับตนเอง	0 ควรย้า คำว่า ต้องการ พัฒนา	1	1	2	0.67
14. การพูดรายงานหน้าชั้นเรียนและอธิบาย ได้ตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงาน	0 ควรย้า คำว่า ต้องการ พัฒนา	1	1	2	0.67
15. การพูดสรุปความจากการฟัง หรือการอ่าน สารคดี บันเทิงคดี ข่าว หรือเหตุการณ์ที่เป็นประเด็นอยู่ในสังคม	0 ควรย้า คำว่า ต้องการ พัฒนา	1	1	2	0.67
16. การพูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ข่าว โฆษณา บทร้อยกรอง และละครสั้น	0 ควรย้า คำว่า ต้องการ พัฒนา	1	1	2	0.67

ข้อความคำถาม	คะแนนการพิจารณา				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	รวม	โดยเฉลี่ย
17. การพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในท้องถิ่น สังคม และ โลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	0 ควรย้ าคำว่า ต้องการ พัฒนา	1	1	2	0.67
18. การพูดอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	0 ควรย้ าคำว่า ต้องการ พัฒนา	1	0	1	0.33
19. พูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยเรื่องต่างๆไปโดยใช้ไวยากรณ์สร้างประโยคอย่างง่ายได้					
20. พูดสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ และแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องได้	ความ ต้องการ กับ เป้าหมาย ดูเหมือน ซ้ำกัน 0	1	1	2	0.67
21. พูดสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้คล่องและชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา	ความ ต้องการ กับ เป้าหมาย ดูเหมือน ซ้ำกัน 0	1	1	2	0.67

ข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	รวม	โดย เฉลี่ย
คำถามแบบปลายเปิดเพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติม					
ด้านปัญหา 1. นักเรียนคิดว่าอุปสรรคที่ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดของนักเรียน ไม่ประสบความสำเร็จ คือ ☐ ความรู้พื้นฐานทางภาษาไม่เพียงพอ ☐ การจัดการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ☐ เรียนรู้แล้วแต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ☐ ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	0	1	1	2	0.67
ด้านการพัฒนา 2. นักเรียนคิดว่าวิธีการเรียนรู้จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีที่สุด ☐ เรียนกับครูผู้สอน ☐ เรียนจากสื่อช่วยการสอน CAI ☐ เรียนผ่านระบบ Internet ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	0	1	1	2	0.67
3. หากได้รับโอกาสฝึกทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ช่วงเวลาใดที่นักเรียนสะดวกในการฝึกปฏิบัติ ☐ ช่วงเย็นหลังเวลาเลิกเรียน ☐ ช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ☐ ช่วงปิดภาคเรียน ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	0	1	1	2	0.67
4. หากนักเรียนศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี นักเรียนต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดต่อไป ใช่ หรือ ไม่ ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่	0	1	1	2	0.67

**การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
ระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (คำถามสำหรับนักเรียน)**

ชื่อคำถาม	คะแนนการพิจารณา				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	รวม	โดยเฉลี่ย
1. ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องการพัฒนามากที่สุดคือทักษะเรื่องใด เพราะเหตุใด	0	1	1	2	0.67
2. หากนักเรียนมีโอกาสเลือกครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างครูผู้สอนชาวไทย และครูผู้สอนชาวต่างชาติ นักเรียนจะเลือกใคร ด้วยเหตุผลใด	0	1	1	2	0.67

**การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
ระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (คำถามสำหรับครูผู้สอน)**

ข้อคำถาม	คะแนนการพิจารณา				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	รวม	โดยเฉลี่ย
1. ท่านคิดว่าทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนที่สุด คือทักษะการพูดเรื่องใด	0	1	1	2	0.67
2. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรมีความสามารถพิเศษหรือเทคนิคพิเศษในเรื่องใดที่แตกต่างจากการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยทั่วไป	0	1	1	2	0.67

ภาคผนวก จ

คำอธิบายจำแนกรายข้อและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเรื่องการศึกษาเจตคติและความต้องการ
พัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ในเขตอำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามจากการคำนวณด้วยโปรแกรมทางสถิติ

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Alpha if Item Deleted
Q1	74.6500	98.4385	.2838	.6778	.8562
Q2	74.6250	98.8045	.1755	.7430	.8613
Q3	74.3500	96.5410	.3325	.6354	.8550
Q4	75.0000	98.5641	.2059	.7499	.8596
Q5	74.6750	107.7122	-.2386	.5702	.8816
Q6	75.4000	105.4769	-.1736	.5037	.8704
Q7	73.5500	93.6897	.4976	.9344	.8491
Q8	73.4500	94.2538	.4901	.9368	.8495
Q9	74.7250	91.8455	.5933	.6806	.8454
Q10	74.0750	91.9173	.5375	.6415	.8472
Q11	74.4250	94.7635	.4616	.6151	.8505
Q12	74.3000	92.5231	.4934	.7673	.8490
Q13	74.2000	88.9333	.7422	.7883	.8393
Q14	74.3250	93.4558	.5206	.6930	.8483
Q15	74.2750	90.6147	.6626	.6616	.8427
Q16	74.5250	89.1276	.6856	.7657	.8411
Q17	74.2500	89.7308	.7502	.8265	.8399
Q18	74.3000	91.9077	.5266	.7126	.8476
Q19	74.2750	91.4353	.5933	.6157	.8452
Q20	74.3000	91.3949	.6802	.7802	.8429
Q21	74.3250	88.9942	.5852	.7537	.8447

-

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients 21 items

Alpha = .8574 Standardized item alpha = .8613

ภาคผนวก ข

สรุปภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านเจตคติต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน

สรุปภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการพัฒนาการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียน

สรุปภาพรวม ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ด้านเจตคติของผู้เรียน

Reliability

***** Method 2 (covariance matrix) will be used for this analysis *****

—

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

	Mean	Std Dev	Cases
1. VAR00001	3.5777	.8601	296.0
2. VAR00002	3.0372	1.1208	296.0
3. VAR00003	3.7905	.9224	296.0
4. VAR00004	3.2264	.8827	296.0
5. VAR00005	2.9054	1.1129	296.0
6. VAR00006	2.5473	.9800	296.0
7. VAR00007	4.3176	.9318	296.0
8. VAR00008	4.3851	.8358	296.0
9. VAR00009	3.5642	.9183	296.0
10. VAR00010	3.9932	1.1077	296.0

N of Cases = 296.0

Item Means	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	3.5345	2.5473	4.3851	1.8378	1.7215	.3698

Item Variances	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	.9462	.6986	1.2562	.5576	1.7982	.0465

Reliability Coefficients 10 items

Alpha = .6716 Standardized item alpha = .6821

สรุปภาพรวม ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
 ด้านความต้องการพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

Reliability

***** Method 2 (covariance matrix) will be used for this analysis *****

—

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
1.	VAR00001	3.9291	.9048	296.0
2.	VAR00002	3.8547	.9256	296.0
3.	VAR00003	3.8581	.9532	296.0
4.	VAR00004	3.8345	.9440	296.0
5.	VAR00005	3.8615	.9193	296.0
6.	VAR00006	3.8007	.9936	296.0
7.	VAR00007	3.8581	.9133	296.0
8.	VAR00008	3.9291	.9307	296.0
9.	VAR00009	3.7838	1.0121	296.0
10.	VAR00010	3.7601	.9846	296.0
11.	VAR00011	3.7399	1.1364	296.0

N of Cases = 296.0

Item Means	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	3.8372	3.7399	3.9291	.1892	1.0506	.0038

Item Variances	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	.9357	.8187	1.2914	.4727	1.5774	.0184

Reliability Coefficients 11 items

Alpha = .9174 Standardized item alpha = .9184

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ ไชยสุริยา รองผู้อำนวยการสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ดร.ดวงกมล วงษ์ศรีหัตถ์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2
3. อาจารย์วันเพ็ญ สงวนสุข ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปราจีนกัลยาณี